

รายงาน

การศึกษาตุงงานและการเจรจาต้านการกษตร

ชอง

คณะกรรมการการการกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส

ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐอิตาลี

ระหว่างวันที่ 5 - 13 กรกฎาคม 2546

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

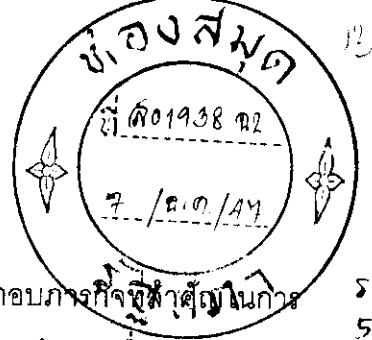
3961153096

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำปรารภ

๕๓
๕๒
๗.๓
๓๔๘.๓๒
๒๕๔๖

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้ประกอบภารกิจที่สำคัญในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารมาตลอด รวมทั้งการศึกษาหาข้อมูลเพื่อประกอบการวินิจฉัยในการอนุมัติผ่านร่างกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ กับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานประชาคมยุโรปและองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับกลับมานำเสนอให้ฝ่ายบริหารตลอดจนผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและพัฒนาให้ดีขึ้น ในขณะเดียวกันได้ถ่ายทอดวิธีปฏิบัติและความตั้งใจในการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรของฝ่ายไทยให้ต่างประเทศได้รับทราบและเกิดความมั่นใจในการนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศไทย

ส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในของประเทศไทย และควรได้รับความสนใจอย่างมากคือ "นโยบายเกษตรร่วมของประชาคมยุโรป" (Common Agricultural Policy: CAP) ซึ่งได้มีการปฏิรูปให้เหมาะสมในการช่วยเหลือเกษตรกรและการพัฒนาชนบท ตลอดจนความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด และประกันความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกรยุโรป ได้นำรายละเอียดบรรจุไว้ในเอกสารพอสมควร ในขณะเดียวกันนโยบายด้านการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและความปลอดภัยของอาหารซึ่งประเทศต่าง ๆ ได้ใช้เป็นมาตรการกีดกันการส่งออกนั้น คณะกรรมการฯ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ FAO และเสนอแนะให้จัดทำเป็นมาตรฐานกลางที่เป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงได้นำรายละเอียดต่าง ๆ บรรจุไว้ในรายงานให้ผู้สนใจได้ศึกษาด้วย

สิ่งที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งคือการรวมตัวกันของประชาคมยุโรป (ประกอบด้วย สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เบลเยียม อิตาลี เยอรมนี ออสเตรีย เดนมาร์ก สวีเดน ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ สเปน โปรตุเกส ลักเซมเบิร์ก และกรีซ) ซึ่งนำไปสู่การจัดการตลาดสินค้าทั้งนำเข้าและส่งออกโดยใช้มาตรการร่วมกัน ซึ่งมีผลกระทบต่อการนำเข้า-ส่งออกสินค้าของไทยอย่างมากในปัจจุบัน ยิ่งกว่านั้นในวันที่ 1 พฤษภาคม 2547 ประชาคมยุโรปจะมีการรับสมาชิกใหม่อีก 10 ประเทศคือ ไชปรัส เช็ก เอสโตเนีย ลัตเวีย ลิทัวเนีย มอลตา โปแลนด์ สโลวาเกีย สโลวีเนีย ฮังการี หลังจากนั้นจะมีเข้ามาอีก 3 ประเทศ ได้แก่ บัลแกเรีย โรมาเนีย และตุรกี ในอนาคตอันใกล้มีแนวโน้มจะรวมประเทศในแอฟริกาเข้าไปอีก จะทำให้พลังในการต่อรองการนำเข้า-ส่งออกของประชาคมยุโรปแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม จะมีผลกระทบต่อประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการและเอกชนต้องให้ความสนใจอย่างจริงจัง ยกตัวอย่างการส่งออกข้าวของไทยไปยังประเทศฟินแลนด์ สวีเดน และออสเตรีย ก่อนเข้าเป็นสมาชิกประชาคมฯ ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้าแต่อย่างใด แต่หลังจากทั้งสามประเทศเข้าเป็นสมาชิกแล้ว มีการ

เรียกเก็บภาษีนำเข้าข้าวจากไทยถึง 611 EU /ตัน (ประมาณ 30,000 บาท/ตัน) จนต้องมีการเจรจาอย่าง
เร่งด่วนเพื่อขจัดเงื่อนไขดังกล่าว

ในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่คณะกรรมการการฯ และคณะได้เดินทางไปศึกษาข้อมูลในยุโรปนั้น ได้
ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์แก่ภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมาก สามารถนำข้อมูลที่ศึกษามาประยุกต์ใช้
ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ได้เป็นอย่างดี และหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่
ผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่พี่น้องเกษตรกรและบ้านเมือง
ต่อไป .

(นายอนันต์ ดาโลดม)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

สารบัญ

	หน้า
รายชื่อคณะเดินทาง	1
กำหนดการเดินทาง	2
ข้อมูลที่น่าสนใจของประเทศ	
• สาธารณรัฐฝรั่งเศส	5
- ตารางข้อมูลการค้าระหว่างไทย - ฝรั่งเศส	10
• ราชอาณาจักรเบลเยียม	13
- ตารางข้อมูลการค้าระหว่างไทย - เบลเยียม	16
• สาธารณรัฐอิตาลี	19
- ตารางข้อมูลการค้าระหว่างไทย - อิตาลี	24
การศึกษาดูงานที่สาธารณรัฐฝรั่งเศส ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐอิตาลี	
• การศึกษาและดูงานด้านการเกษตร ณ เมืองแนนซี สาธารณรัฐฝรั่งเศส	29
• การเยี่ยมชมและเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ณ สำนักงานใหญ่ประชาคมยุโรป (EU)	31
• การเยี่ยมชมเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ณ สำนักงานใหญ่ FAO	32
• การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องการใช้ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะกับสัตว์ที่ใช้บริโภค	35
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการศึกษาดูงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา	37
แถลงข่าวการศึกษาดูงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา	38
ภาคผนวก	
• นโยบายเกษตรร่วม (Common Agricultural Policy: CAP) ของสหภาพยุโรปและการปฏิรูป	41
- การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) และการทำฟาร์มแบบผสมผสาน	43
• คณะกรรมการเกี่ยวกับอาหาร (Codex Alimentarius Commission: CAC)	50
• อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการอารักขาพืช (International Plant Protection Convention: IPPC)	54
• สำนักงานโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties – OIE)	59
• สำเนาหนังสือวุฒิสภาเรื่อง เสนอข้อคิดเห็นจากการหารือกับผู้บริหารองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)	63

LIRT

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงานและเจรจาด้านการเกษตร
ณ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐอิตาลี
ของ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา
ระหว่างวันที่ 5-13 กรกฎาคม 2546

คณะเดินทางประกอบด้วย

1. นายอนันต์ ดาโกลคม	ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
หัวหน้าคณะเดินทาง
2. นางนันทนา สงฆ์ประชา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
3. นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ	รองโฆษกคณะกรรมการ
4. นายณภินทร ศรีสรรพวงค์	กรรมการ
5. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	กรรมการ
6. นายสม ต๊ะยศ	กรรมการ
7. นางวิวรรธ บุษยประทีปรัตน์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
8. ดร. วิชัย นพอมรบดี	ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ
9. ดร. สุวินัย รันคาว	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
10. นางสาวกนกพร พร้อมมูล	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
11. นายธนิศ บุญรอด	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
12. นางสาวสุจินต์ ประเสริฐกิจ	เลขานุการคณะเดินทาง
13. นางอุมาพร สายสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะเดินทาง
14. นายบุญสงค์ ลาคำ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะเดินทาง

กำหนดการเดินทางไปเยือนและศึกษาดูงานด้านการเกษตร
ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐอิตาลี

ของ

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

วันที่ 5-13 กรกฎาคม 2546

วันเสาร์ที่ 5 กรกฎาคม 2546

เวลา 23.00 น. - คณะกรรมการฯ พร้อมกัน ณ อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ
(ขาออก) อาคาร 1 ของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

วันอาทิตย์ที่ 6 กรกฎาคม 2546

เวลา 00.50 น. - ออกเดินทางจากทำอากาศยานกรุงเทพฯ (TG 930) ไปยังกรุงปารีส
สาธารณรัฐฝรั่งเศส

เวลา 07.05 น. - เดินทางถึงทำอากาศยาน Charles De Gaulle กรุงปารีส
- เดินทางเข้าที่พัก ณ โรงแรม Concorde La Fayette

เวลา 12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา 13.00-17.00 น. - ศึกษาดูงานด้านการผลิตไวน์

เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ และเข้าที่พัก ณ โรงแรม Concorde La Fayette

วันจันทร์ที่ 7 กรกฎาคม 2546

เวลา 07.00 น. - รับประทานอาหารเช้า

ช่วงเช้า - ศึกษาดูงานด้านการเกษตร

เวลา 12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน

ช่วงบ่าย - ศึกษาดูงานด้านการเกษตร (ต่อ)

เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ และเข้าที่พัก ณ โรงแรม Concorde La Fayette

วันอังคารที่ 8 กรกฎาคม 2546

เวลา 07.00 น. - รับประทานอาหารเช้า

เวลา 08.00 น. - ออกเดินทางไปยังกรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม (โดยรถบัส)

เวลา 12.00 น. - เดินทางถึงกรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา 13.00 – 17.00 น. - พบปะสนทนาและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับคณะผู้บริหารของสำนักงาน
สหภาพยุโรป ประจำกรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม ในประเด็น
ที่เกี่ยวกับนโยบายด้านการเกษตร โดยร่วมกับอัครราชทูตที่ปรึกษา
(ฝ่ายการเกษตร) ประจำกรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม

เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ เข้าที่พัก ณ โรงแรม Royal Windsor

วันพุธที่ 9 กรกฎาคม 2546

- เวลา 07.00 - 12.00 น. - รับประทานอาหารเช้า และศึกษาดูงานด้านการเกษตร
- เวลา 12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 13.30 - 18.00 น. - ศึกษาดูงานด้านการเกษตร (ต่อ)
- เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ และเข้าพัก ณ โรงแรม Royal Windsor

วันพฤหัสบดีที่ 10 กรกฎาคม 2546

- เวลา 07.00 น. - รับประทานอาหารเช้า
- เวลา 08.00 น. - ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานแห่งชาติ กรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม
- เวลา 10.30 น. - ออกเดินทางไปยังกรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี โดยสายการบิน Alitalia (AZ 161)
- เวลา 12.35 น. - เดินทางถึงสนามบิน Leonardo Da Vinci กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี
- เวลา 13.30 น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 14.30 - 17.00 น. - เยี่ยมการวะและพบปะสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับคณะผู้บริหารขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ร่วมกับอัครราชทูต (ฝ่ายการเกษตร) ประจำกรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ในประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินการดำเนินงานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) โดย Mr.HARCHARIK, David,
- เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ และเข้าพัก ณ โรงแรม Medeterraneo

วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2546

- เวลา 07.00 น. - รับประทานอาหารเช้า
- เวลา 09.00 น. - ดูงานด้านการเกษตรที่เมือง Reggina สาธารณรัฐอิตาลี
- เวลา 12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- จากนั้น - ศึกษาดูงานด้านการเกษตร (ต่อ)
- เวลา 19.00 น. - รับประทานอาหารค่ำ และเข้าพัก ณ โรงแรม Medeterraneo

วันเสาร์ที่ 12 กรกฎาคม 2546

- เวลา 07.00 น. - รับประทานอาหารเช้า ศึกษาสภาพเมืองตามอัชชาสัย
- เวลา 12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 13.00 น. - ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยาน Leonardo Da vinci
- เวลา 15.40 น. - ออกเดินทางจากกรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพมหานคร โดยเที่ยวบินที่ TG 943

วันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม 2546

- เวลา 07.05 น. - เดินทางถึงสนามบินดอนเมือง กรุงเทพมหานคร โดยสวัสดิภาพ

LIRT

ข้อมูลที่น่าสนใจ

Legislative Institutional Repository of Thailand

สาธารณรัฐฝรั่งเศส

พื้นที่ 211,152 ตารางไมล์ (551,600 ตารางกิโลเมตร) เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในยุโรปตะวันตก และยังมีดินแดนที่อยู่ในความปกครองอีกหลายแห่ง

ประชากร 60.7 ล้านคน (2002) **ภาษาราชการ** ฝรั่งเศส **สกุลเงิน** ยูโร
ศาสนา คริสต์ (90% โรมันคาทอลิก) นอกจากนั้นโปรเตสแตนท์ ยิว และมุสลิม
เมืองหลวง กรุงปารีส **วันชาติ** 14 กรกฎาคม
ระบบการเมือง ประชาธิปไตย (สาธารณรัฐ)
ประมุข นาย Jacques Chirac (พรรค RPR) ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2002

นายกรัฐมนตรี นาย Jean-Pierre Raffarin ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 2002

เอกอัครราชทูตไทยประจำฝรั่งเศส นายกฤตดิ์ กาญจนบุญชร

เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย นาย Laurent Aublin

สถาบันทางการเมือง สาธารณรัฐที่ 5 เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1958 จัดตั้งโดยนายพลเดอโกลล์ และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (ค.ศ.1958) ได้รับการแก้ไขบางส่วนในปี ค.ศ. 1962 กำหนดให้ตำแหน่งประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไปทุก ๆ 7 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามการเสนอแนะของนายกรัฐมนตรี รัฐสภาฝรั่งเศส ประกอบด้วย 2 สภา คือ

- 1) **สภาผู้แทนราษฎร (Assemblée Nationale)** ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนทั่วประเทศโดยมีอายุสมาชิกภาพครั้งละ 5 ปี มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 577 คน
- 2) **วุฒิสภา (Senate)** ได้รับเลือกตั้งทางอ้อมโดยผู้มีสิทธิ์ออกเสียงทั่วไปทุก ๆ 9 ปี และทุก 3 ปี จะมีการเลือกตั้งใหม่ 1 ใน 3 มีจำนวนสมาชิกวุฒิสภา 321 คน

การปกครองท้องถิ่นของฝรั่งเศส ฝรั่งเศสมีการปกครองท้องถิ่น 3 รูปแบบ คือ

1. **เทศบาล (Commune)** เป็นการปกครองที่เล็กที่สุดแต่ก็เป็นการปกครองที่เก่าแก่ที่สุด ตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 12 ปัจจุบันฝรั่งเศสมีเทศบาลประมาณ 36,763 แห่ง องค์การบริหารเทศบาลของฝรั่งเศสเรียกว่า Conseil Municipal ได้รับการเลือกตั้งโดยตรง ทุก 6 ปี และคณะกรรมการเทศบาลจะเลือกสมาชิกของคณะกรรมการ 1 คนทำหน้าที่นายกเทศมนตรี (Maire)
2. **จังหวัด (Departement)** จัดตั้งขึ้นภายหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. 1789 ปัจจุบันมีจังหวัด 100 แห่ง องค์การบริหารจังหวัดเรียกว่า Conseil Général มีการเลือกตั้งโดยตรงทุก 6 ปี จะเลือกประธานเพื่อทำหน้าที่บริหาร ในขณะเดียวกันรัฐบาลกลางก็ส่งผู้ว่าราชการจังหวัดมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลภายในจังหวัดด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง

LI RT

3. **ภาคหรือมณฑล (Région)** เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นล่าสุด ตามนโยบายกระจายอำนาจเมื่อปี ค.ศ. 1986 เป็นการรวมหลายจังหวัดเข้าด้วยกัน โดยให้จังหวัดที่ใหญ่ที่สุดเป็นที่ตั้งของภาคและผู้ว่าราชการในจังหวัดนั้นเป็นผู้ว่าราชการภาคด้วย ปัจจุบันฝรั่งเศสมี 26 ภาค องค์การบริหารภาคเรียกว่า Conseil Regional มีการเลือกตั้งโดยตรงทุก 6 ปี และมีการเลือกประธานเพื่อทำหน้าที่บริหาร

ท่าทีของฝรั่งเศสกับเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ

(1) ต่อการค้าระหว่างประเทศ และ WTO

- ฝรั่งเศสต้องการให้มีกฎระเบียบที่ชัดเจนและเป็นธรรม
- เห็นว่า การค้าต่างประเทศต้องช่วยยกระดับความเป็นอยู่ทางสังคมให้ประชาชนได้ และควรให้มี "หน้าตาทางสังคม" ในการพิจารณานโยบายทางการค้าของ WTO
- เห็นว่า ควรให้ GSP กับประเทศที่เคาพและทำตามมาตรฐานของ ILO
- ฝรั่งเศสมีท่าทีแข็งขันเพื่อป้องกันเกษตรกรของตนในการเจรจาการค้ารอบใหม่ โดยต้องการให้เจรจาครอบคลุมทุกเรื่อง และไม่ยอมให้มีการเจรจาเฉพาะเรื่อง
- ยืนยันการปฏิบัติตาม Agenda 2000 ของ EU และให้คำมั่นว่า จะไม่ทำให้การเสียสละของเกษตรกรฝรั่งเศสในเรื่องนี้ต้องเสียเปล่า
- ฝรั่งเศสต้องการยกเรื่องความปลอดภัยของสารอาหาร การเกษตรแบบยั่งยืน คุณภาพของผลผลิต และการอนุรักษ์อาหารพื้นเมืองของแต่ละประเทศขึ้นสู่การเจรจาของ WTO

(2) ต่อการพัฒนาและสิ่งแวดล้อม

- ฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือประเทศยากจน และเสนอให้ลดน้ำหนักสินของประเทศยากจนที่สุด
- เห็นว่า กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการพัฒนา แต่ก็ทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมและปัญหาอื่น ๆ ยังมีโลกาภิวัตน์มากเท่าไร ยิ่งต้องมีกฎระเบียบมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจการเงิน และต้องมีบรรทัดฐานทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ฝรั่งเศสจึงสนับสนุนปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิพื้นฐานของแรงงานและให้ความสำคัญกับ ILO
- ฝรั่งเศสและ EU ได้เสนออนุสัญญาว่าด้วยป่าไม้และจะเพิ่มความพยายามในการลดการปล่อยก๊าซ CO₂ เข้าสู่ชั้นบรรยากาศโลก

การให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา

ฝรั่งเศสจะเพิ่มงบประมาณความช่วยเหลือด้านการพัฒนาขึ้นเป็น 2 เท่า ภายใน 5 ปี (2545-2550) ในปีค.ศ. 2002 ฝรั่งเศสตั้งงบประมาณเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นเป็น

LIRT

ร้อยละ 0.36 ของ GDP สูงที่สุดในกลุ่ม G8 (ญี่ปุ่นให้ 0.25% ของ GDP สหรัฐฯ ให้ 0.08 ของ GDP) โดยในจำนวนนี้ให้กับประเทศแอฟริการ้อยละ 51.6 ให้ประเทศอาหรับร้อยละ 15 ประเทศเอเชีย ร้อยละ 5 อเมริกาใต้ร้อยละ 4 ตะวันออกกลางร้อยละ 3 และเอเชียใต้ร้อยละ 1

เศรษฐกิจ

- ผลผลิตประชาชาติ 1,540,000 \$US (อันดับ 5 ของโลก) ปี 2002
- หนี้สินต่างประเทศ 106,000 ล้านดอลลาร์ (2002)
- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 1.1 (2002)
- อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 1.8 (2002)
- ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ - กลุ่มประชาคมยุโรป กว่ำร้อยละ 58.6 ของการค้าทั้งหมด (เยอรมนี เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก สหราชอาณาจักร สเปน อิตาลี) ที่เหลือ ได้แก่ US สวิตเซอร์แลนด์ และแอลจีเรีย
- สินค้าเข้า - เครื่องจักรกล อุปกรณ์การขนส่ง เหล็ก เคมีภัณฑ์ น้ำมันดิบ และผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ
- สินค้าออก - รถยนต์ เครื่องบิน เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์ พลาสติก เหล็ก โลหะ เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ อาหาร

สถานะเศรษฐกิจ

ฝรั่งเศสเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและผลผลิตด้านอาหารอันดับที่ 2 ของโลก (โดยเฉพาะธัญพืชและผลิตภัณฑ์อาหาร) รองจาก US และเป็นผู้ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อันดับที่ 4 ของโลก นอกจากนั้นยังเป็นประเทศที่ผลิตพลังงานนิวเคลียร์มากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา แนวโน้มในอนาคตคาดว่าฝรั่งเศสจะได้เปรียบดุลการค้าลดลง เนื่องจากการถดถอยของอุปสงค์โลก ซึ่งเป็นผลกระทบจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจเอเชีย ในปี ค.ศ.1998 และการถดถอยของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ภายหลังเหตุการณ์ก่อการร้ายในสหรัฐอเมริกา และสงครามในอิรัก ทั้งนี้ ในปี ค.ศ. 2002 เศรษฐกิจของฝรั่งเศสมีการขยายตัวเพียง 1.1%

- ในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา (2541-2544) การค้ารวมมีมูลค่าเฉลี่ย 1,823.9 ล้านดอลลาร์ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยลดลง 2.8% สำหรับในปี 2544 การค้ารวมมีมูลค่า 1,763.0 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่แล้ว 5.4% โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุล 89.3 ล้านดอลลาร์
- การส่งออก ในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา (2541-2544) มีมูลค่าเฉลี่ย 863.2 ล้านดอลลาร์ อัตราขยายตัวเฉลี่ยลดลง 1.4%

LIART

- การนำเข้า ในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา (2541-2544) การนำเข้ามีมูลค่าเฉลี่ย 960.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราขยายตัวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 12.2% สำหรับในปี 2544 การนำเข้ามีมูลค่า 926.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่แล้ว 20.5%

การค้าต่างประเทศ

ในอดีตฝรั่งเศสขาดดุลการค้ามาโดยตลอดจนถึงปี 2525 (ค.ศ.1982) ซึ่งได้มีการปรับโครงสร้างใหม่ เช่น การไม่รวมอัตรารายได้กับดัชนีเงินเฟ้อ และการปรับความสามารถในการแข่งขันส่งผลให้สภาวะการค้าของฝรั่งเศสดีขึ้น และตลอด 9 ปีที่ผ่านมา คือ ตั้งแต่ปี 2535 (ค.ศ.1992) เป็นต้นมา ฝรั่งเศสได้เปรียบดุลการค้าติดต่อกันเรื่อยมา ปัจจัยที่ส่งผลให้ฝรั่งเศสได้เปรียบดุลการค้า คือ

- (1) ราคาพลังงานที่ฝรั่งเศสต้องนำเข้าได้ลดลง
- (2) ฝรั่งเศสทำการค้ากับสหภาพยุโรปเป็นสำคัญโดยร้อยละ 60 ของการส่งออกของฝรั่งเศสส่งไปยังตลาด EU ซึ่งเดิมถือว่าเป็นจุดอ่อนของฝรั่งเศส แต่สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันได้กลายเป็นข้อได้เปรียบ
- (3) การส่งออกสินค้ามูลค่าสูง เช่น เครื่องแอร์บัส และอุปกรณ์การบิน ดาวเทียม อุปกรณ์ด้านการทหาร และรถไฟความเร็วสูง (TGV) ได้ขยายตัวอย่างมากโดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 20 ของการส่งออกของฝรั่งเศสทั้งหมด

ความสัมพันธ์ทางการเมือง

ความสัมพันธ์ทวิภาคี “ไทย-ฝรั่งเศส” ในด้านต่างๆ ดำเนินไปด้วยความราบรื่นไม่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน นอกจากนี้ ได้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนทั้งในระดับพระราชวงศ์ บุคคลสำคัญ และเจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐบาลทั้งสองประเทศอย่างสม่ำเสมอ

ความสัมพันธ์ทางการค้า

ไทยกับฝรั่งเศสได้ติดต่อกันมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ปริมาณการค้าเริ่มขยายตัวอย่างรวดเร็วในปลายทศวรรษ 1980 ในปัจจุบันฝรั่งเศสเป็นคู่ค้าสำคัญลำดับที่ 6 ของไทย ส่วนไทยเป็นคู่ค้าสำคัญของฝรั่งเศสเป็นลำดับที่ 3 ในกลุ่มอาเซียน รองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย

สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ 10 ลำดับแรก (ปี 2542) ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ วิทยุ/โทรทัศน์ รองเท้า จักรยานและชิ้นส่วน เครื่องเสียง อัญมณี ยางพารา ข้าว และอุปกรณ์กีฬา

สินค้านำเข้าจากฝรั่งเศสที่สำคัญ 10 ลำดับแรก (ปี 2542) ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เหล็ก เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์และเภสัชภัณฑ์ ชิ้นส่วนเครื่องบินที่กวีดีโอ เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ไวน์ หม้อแปลงไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้า

LIART

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้า

- ปัญหาภาวะเบียดเบียนด้านการค้าของฝรั่งเศส ซึ่งในทางปฏิบัติมักจะเข้มงวดตรวจสอบมากกว่าประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) อื่นๆ
- ปัญหาหาสุขอนามัยเป็นปัญหาที่พบบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในสินค้าประมง อาทิ การตรวจพบ cadmium ในปลาหมึกแช่แข็ง หรือการพบเชื้อ salmonella ในปลาแช่แข็ง เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สินค้านำเข้าจากบริษัทที่มีปัญหาถูกใช้มาตรการเข้มงวด/ตรวจสอบ ทั้งนี้ สินค้าประมง เป็นหนึ่งในกลุ่มสินค้าที่ถูกสหภาพยุโรปตัดสินสิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) ซึ่งทำให้ความสามารถ ในการแข่งขันของสินค้าไทยลดลงอยู่แล้ว การเกิดปัญหาด้านสุขอนามัยขึ้นอีกจะยิ่งส่งผล ต่อการส่งออกสินค้าของไทย
- ปัญหาคุณภาพสินค้าไทย บางประเภทยังไม่ได้มาตรฐานตลาด ซึ่งต้องมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันต่อไป
- ตลาดฝรั่งเศสเป็นตลาดที่มีการแข่งขันสูง มีการกีดกันและป้องกันตนเอง ผู้นำเข้าของฝรั่งเศสเลือกซื้อสินค้าจากประเทศผู้ผลิตที่ได้รับสิทธิพิเศษทางศุลกากรเพื่อให้มีต้นทุนการนำเข้าต่ำ ผู้บริโภคมีรสนิยมเฉพาะตัวที่แตกต่างจากกลุ่มผู้บริโภคในประเทศอื่น ๆ อาทิ กรณีของสับปะรดกระป๋อง นิยมสับปะรดกระป๋องที่มีความเข้มข้นของน้ำเชื่อมสูง (มีความหวานมาก) และคำนึงถึงสีส้มของเนื้อสับปะรดด้วย นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับข้อมูล ที่ถูกต้องบนสลากบรรจุภัณฑ์ด้วย อำนาจต่อรองของกลุ่มต่างๆ ประเทศฝรั่งเศสมีสภาพแรงงาน สมาคมผู้ผลิต และสมาคมการค้าต่างๆ ที่เข้มแข็ง สามารถสร้างแรงกดดันรัฐบาล ให้กำหนดมาตรการ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตนได้ แรงกดดันจากกลุ่มต่างๆ ดังกล่าว มีผลต่อสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ
- ฝรั่งเศสให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งด้านลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และทรัพย์สินทางปัญญาด้านอุตสาหกรรมต่างๆ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายสากลระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และระเบียบปฏิบัติภายในของฝรั่งเศสอีกส่วนหนึ่งด้วย ในด้านนี้ฝรั่งเศสจึงมีปัญหาทางการค้ากับกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งไทยอยู่มาก

การลงทุนของฝรั่งเศสในประเทศไทย

ไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียที่ฝรั่งเศสให้ความสนใจจะเข้ามาลงทุนเนื่องจากมองเห็นศักยภาพของตลาดภายในประเทศและมีลู่ทางการส่งออกหรือจะขยายกิจการไปยังประเทศอาเซียน และกลุ่มอินโดจีน โดยอาศัยประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้า แนวโน้มและขนาดการลงทุนจะเป็นโครงการขนาดเล็กและขนาดกลางมากขึ้น สาขาการลงทุนที่ฝรั่งเศสมีศักยภาพ ได้แก่ สาขา

LIART

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (Agro Processing Industry) และสาขาอิเล็กทรอนิกส์และวัสดุอุปกรณ์ไฟฟ้า

ปัญหา/อุปสรรคสำหรับการลงทุนของสาธารณรัฐฝรั่งเศสในประเทศไทย

ปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของไทย โดยเฉพาะความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ความโปร่งใสเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุน นอกจากนี้ ฝรั่งเศสเป็นประเทศที่เข้าไปลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะนอกภูมิภาคยุโรปไม่มากนัก ขั้นตอนการตัดสินใจของบริษัทจะเป็นไปด้วยความล่าช้า และปัญหาด้านภาษาที่นักธุรกิจฝรั่งเศสไม่สันทัดภาษาอังกฤษ อาจทำให้บริษัทฝรั่งเศสเลือกที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศที่สามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสได้ดี เช่น กลุ่มประเทศอินโดจีน นอกจากนี้ประเทศไทยมีปัญหาความพร้อมในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับการลงทุนจากฝรั่งเศสโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง .

การค้าระหว่างไทย-ฝรั่งเศส

รายการ	มูลค่า: ล้าน \$US					อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				สัดส่วน (ร้อยละ)				
	2543	2544	2545	2545	2546	2543	2544	2545	2546	2543	2544	2545	2545	2546
				(มค.-มีค.)	(มค.-มีค.)				(มค.-มีค.)				(มค.-มีค.)	(มค.-มีค.)

ไทย-โลก

มูลค่าการค้า	131,804.6	126,978.4	133,216.4	30,083.7	36,237.3	21.6	-3.7	4.9	20.5	100	100	100	100	100
การส่งออก	69,624.2	65,183.2	68,902.9	15,452.9	18,821.1	19.1	-6.4	5.7	21.8	100	100	100	100	100
การนำเข้า	62,180.4	61,795.2	64,313.5	14,630.8	17,416.2	24.6	-0.6	4.1	19.0	100	100	100	100	100
ดุลการค้า	7,443.9	3,388.0	4,589.4	822.1	1,404.9									

ไทย-ฝรั่งเศส

มูลค่าการค้า	1,671.9	1,762.4	1,662.5	385.3	494.7	22.1	5.4	-5.7	28.4	1.3	1.4	1.3	1.3	1.4
การส่งออก	903.4	836.8	820.6	187.8	260.9	8.6	-7.4	-1.9	38.9	1.3	1.3	1.2	1.2	1.4
การนำเข้า	768.5	925.5	841.9	197.5	233.8	41.6	20.4	-9.0	18.4	1.2	1.5	1.3	1.4	1.3
ดุลการค้า	134.9	-88.7	-21.2	-9.6	27.1									

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 2546 (มค.-มีค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

LIART

สินค้า "ส่งออก" ของไทยไปฝรั่งเศส

รายการ	มูลค่า: ล้าน \$US					อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				สัดส่วน (ร้อยละ)				
	2543	2544	2545	2545 (มก.-มิก.)	2546 (มก.-มิก.)	2543	2544	2545	2546 (มก.-มิก.)	2543	2544	2545	2545 (มก.-มิก.)	2546 (มก.-มิก.)
รวมทั้งสิ้น	903.4	836.8	820.6	187.8	260.9	8.6	-7.4	-1.9	38.9	100	100	100	100	100
1.สินค้าเกษตร	94.0	81.8	84.7	17.0	31.3	-2.1	-13.0	3.6	84.1	10.4	9.8	10.3	9.1	12.0
2.สินค้าอุตสาหกรรม	56.7	48.7	50.0	11.3	12.9	5.8	-14.1	2.7	14.2	6.3	5.8	6.1	6.0	4.9
3.สินค้าอุตสาหกรรม	707.7	602.6	584.0	137.4	175.4	5.5	-14.9	-3.1	27.7	78.3	72.0	71.2	73.2	67.2
4.สินค้าแร่และเชื้อ	0.3	0.2	0.1	0.0	0.1	-83.3	-33.3	50.0		0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
5.อื่น ๆ (ธุรกรรม)	44.5	103.5	101.8	22.0	41.2	368.4	132.6	-1.6	87.3	4.9	12.4	12.4	11.7	15.8

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 2546 (มก.-มิก.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

สินค้า "เกษตร" ส่งออกของไทยไปฝรั่งเศส

รายการ	มูลค่า: ล้าน \$US					อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				สัดส่วน (ร้อยละ)				
	2543	2544	2545	2545 (มก.-มิก.)	2546 (มก.-มิก.)	2543	2544	2545	2546 (มก.-มิก.)	2543	2544	2545	2545 (มก.-มิก.)	2546 (มก.-มิก.)
1.ยางพารา	36.4	27.7	35.1	7.1	11.3	25.1	23.9	26.7	59.2	4.0	3.3	4.3	3.8	4.3
2.ไก่แปรรูป	3.2	1.0	4.9	0.2	9.4	700.0	68.8	390.0	4,600.0	0.4	0.1	0.6	0.1	3.6
3.ข้าว	20.6	19.6	18.8	3.3	4.3	-1.4	-4.9	-4.1	30.3	2.3	2.3	2.3	1.8	1.7
4.เนือปลาสดแช่แข็ง	5.6	6.2	6.7	1.7	2.2	-9.7	10.7	8.1	29.4	0.6	0.7	0.8	0.9	0.8
5.ปลาหมึกสดแช่แข็ง	5.3	5.0	6.0	1.3	1.5	10.4	-5.7	20.0	15.4	0.6	0.6	0.7	0.7	0.6
6.ผักสดแช่แข็ง	1.0	1.1	1.6	0.3	0.5	-28.6	10.0	45.5	66.7	0.1	0.1	0.2	0.2	0.2
7.สัตว์น้ำจำพวกปลา	0.3	0.4	0.4	0.1	0.5	200.0	33.3	0.0	400.0	0.0	0.1	0.1	0.1	0.2
8.ผลิตภัณฑ์นม	1.1	1.1	1.0	0.4	0.4	10.0	0.0	-9.1	0.0	0.1	0.1	0.1	0.2	0.2
9.ผลไม้สดแช่แข็ง	1.2	1.2	1.4	0.3	0.3	-7.7	0.0	16.7	0.0	0.1	0.1	0.2	0.2	0.1
10.กุ้งสดแช่แข็ง	13.9	11.2	2.4	1.4	0.2	-31.9	19.4	-78.6	-85.7	1.5	1.3	0.3	0.8	0.1
รวม 10 รายการ	88.7	74.5	78.5	16.1	30.6	3.6	16.0	5.4	90.1	9.8	8.9	9.6	8.6	11.7
อื่น ๆ	814.7	762.3	742.2	171.8	230.3	9.2	-6.4	-2.7	34.1	90.2	91.1	90.4	91.4	88.3
มูลค่ารวม	903.4	836.8	820.6	187.8	260.3	8.6	-7.4	-1.9	38.9	100	100	100	100	100

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 2546 (มก.-มิก.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

LIART

สินค้า "นำเข้า" ของไทยจากฝรั่งเศส

รายการ	มูลค่า: ล้าน \$US					อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				สัดส่วน (ร้อยละ)				
	2543	2544	2545	2545 (มค.-มีค.)	2546 (มค.-มีค.)	2543	2544	2545	2546 (มค.-มีค.)	2543	2544	2545	2545 (มค.-มีค.)	2546 (มค.-มีค.)
สินค้าเข้าทั้งสิ้น	768.5	925.5	841.9	197.5	233.8	-41.6	20.4	-9.0	18.4	100	100	100	100	100
1. สินค้าเชื้อเพลิง	7.8	7.3	6.9	2.2	1.7	-15.2	-6.4	-5.5	-22.7	1.0	0.8	0.8	1.1	0.7
2. สินค้าทุน	391.6	475.8	416.5	96.7	92.4	-58.3	21.5	-12.5	-4.5	51.0	51.4	49.5	49.0	39.5
3. สินค้าวัตถุดิบแ	224.0	257.3	208.7	49.5	73.9	-1.9	14.9	-18.9	49.3	29.2	27.8	24.8	25.1	31.6
4. สินค้าอุปโภค	128.4	164.1	176.5	41.4	58.1	3.5	27.8	7.6	40.3	16.7	17.7	21.0	21.0	24.9
5. ยานพาหนะแล	15.3	17.9	21.3	4.6	4.9	155.0	17.0	19.0	6.5	2.0	1.9	2.5	2.3	2.1
6. สินค้าอื่น ๆ	1.3	3.2	12.0	3.1	2.7	-83.3	146.2	245.0	-12.9	0.2	0.4	1.4	1.6	1.2

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 2546 (มค.-มีค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

สินค้า "นำเข้า" ของไทยจากฝรั่งเศส

รายการ	มูลค่า: ล้าน \$US					อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)				สัดส่วน (ร้อยละ)				
	2542	2543	2544	2545 -102	2546 (มค.-มีค.)	2543	2544	2545	2546 (มค.-มีค.)	2542	2543	2544	2545	2546 (มค.-มีค.)
1. เหล็กและเหล็ก	77.4	109.5	62.9	16.3	33.0	-1.0	41.5	42.6	102.5	10	12	7	8	14
2. เครื่องจักรไฟฟ้า	63.5	194.9	162.7	42.5	23.9	32.2	206.9	16.5	-43.8	8.3	21.1	19.3	21.5	10.2
3. เครื่องจักร	78.9	84.3	80.4	20.1	20.2	4.9	6.8	-4.6	0.5	10.3	9.1	9.6	10.2	8.6
4. ผลิตภัณฑ์เวชกร	41.0	45.1	50.8	10.6	17.4	0.5	10.0	12.6	64.2	5.3	4.9	6.0	5.4	7.4
5. เครื่องจักรใช้ใน	68.0	106.2	88.8	23.6	17.4	9.7	56.2	16.4	-26.3	8.9	11.5	10.6	12.0	7.4
6. เครื่องบิน เรือ	122.5	36.9	35.0	0.0	17.3	81.2	-69.9	-5.2		15.9	4.0	4.2	0.0	7.4
7. แสงวงจรไฟฟ้า	78.5	57.9	43.9	10.3	12.8	16.5	-26.2	24.2	24.3	10.2	6.3	5.2	5.2	5.5
8. สบู่ ผงซักฟอก	20.2	27.5	33.0	8.0	10.9	11.0	36.1	20.0	36.3	2.6	3.0	3.9	4.1	4.7
9. เครื่องดื่มประเภ	13.4	15.6	16.1	3.9	6.4	-0.7	16.4	3.2	64.1	1.7	1.7	1.9	2.0	2.7
10. เครื่องมือเครื่อง	12.8	16.2	17.0	3.9	5.1	26.7	26.6	4.9	30.8	1.7	1.8	2.0	2.0	2.2
รวม 10 รายการ	576.1	694.2	590.8	139.1	164.4	48.3	20.5	14.9	18.2	75.0	75.0	70.2	70.4	70.3
อื่น ๆ	192.3	231.3	251.1	58.3	69.4	-3.9	20.2	8.6	18.8	25.0	25.0	29.8	29.6	29.7
มูลค่ารวม	768.5	925.5	841.9	197.5	233.8	41.6	20.4	-9.0	18.4	100	100	100	100	100

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 2546 (มค.-มีค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

LIRT

ราชอาณาจักรเบลเยียม (Kingdom of Belgium)

- ที่ตั้ง** ณ ริมฝั่งทะเลเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐฝรั่งเศส เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ และ ลักเซมเบิร์ก
- พื้นที่** 30,514 ตารางกิโลเมตร
- ประชากร-กลุ่มชนชาติ** ประมาณ 10.27 ล้านคน เป็นชาวเฟลมมิช 58 % ชาววอลลอน 31% และ ชาวเยอรมนีและอื่น ๆ 11%
- ภาษา** ภาษาราชการมี 3 ภาษา คือ เฟลมมิช(ดัตช์) ฝรั่งเศส และเยอรมัน
- ศาสนา** โรมันคาทอลิก 75% โปรเตสแตนต์และอื่น ๆ 25%
- ทรัพยากรธรรมชาติ** ถ่านหิน แก๊สธรรมชาติ
- เมืองหลวง** บรัสเซลส์ **สกุลเงิน** 1 ยูโร = 49 บาท (3 มิถุนายน 2546) **วันชาติ** 21 กรกฎาคม
- ระบบการเมือง** เป็นสหพันธรัฐ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ

การเมืองการปกครอง

รัฐบาลสหพันธ์ รัฐบาลภูมิภาค และรัฐบาลชุมชนต่างมีอำนาจในการออกกฎหมาย โดยมีผลบังคับใช้ได้เท่าเทียมกัน สำหรับอำนาจที่ยังคงไว้ในรัฐบาลสหพันธ์ ได้แก่ การกำหนดนโยบายเศรษฐกิจ การเงิน รายได้และราคาสินค้า แรงงาน นโยบายต่างประเทศ ความมั่นคง การประกันสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันประเทศ และการแต่งตั้งผู้แทนทางการทูต รัฐบาล สหพันธ์จะอยู่ภายใต้การบริหารของนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยกษัตริย์จากผู้ที่สามารถรวบรวมเสียงสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มากที่สุด

สถาบันการเมือง

ในการปกครองในระดับสหพันธ์ มีรัฐสภา ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยรัฐบาลสหพันธ์ มีอำนาจกำหนดนโยบายต่างประเทศ ความมั่นคง งบประมาณ และสังคม ในระดับท้องถิ่น การปกครองแบ่งออกเป็น 3 ภูมิภาค และ 3 ชุมชน รัฐบาลมีอำนาจด้านการค้าระหว่างประเทศเกษตรกรรม และวิทยาศาสตร์

สถานการณ์การเมืองปัจจุบัน

เบลเยียมได้มีการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2542 เป็นการเลือกตั้งที่มีขึ้นในทุกๆ 4 ปี ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาของเบลเยียม มีการเลือกตั้ง 4 รายการ ได้แก่

- 1) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 150 ที่นั่ง
- 2) การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 40 ที่นั่ง
- 3) การเลือกตั้งสมาชิกสภาภูมิภาค จำนวน 293 ที่นั่ง

LIART

4) การเลือกตั้งสมาชิกสภายุโรป จำนวน 25 ที่นั่ง

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของเบลเยียมขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมถ่านหินเป็นสำคัญ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เบลเยียมกลายเป็นประเทศยุโรปประเทศที่สองที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้ในสมัยศตวรรษที่ 19 อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมถ่านหินก็ดูจะจำกัดตัวอยู่เฉพาะทางตอนใต้เท่านั้น ในขณะที่ทางตอนเหนือของประเทศ(เขตฟลานเดอร์ส) จะมีความเชี่ยวชาญทางด้านการเกษตร จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ เขตฟลานเดอร์สเริ่มปรับเปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น ทำให้สภาพเศรษฐกิจในเขตฟลานเดอร์สดีกว่าในเขตวัลลูน

เศรษฐกิจเบลเยียมในปัจจุบันขึ้นอยู่กับธุรกิจเอกชนขนาดเล็กที่เน้นการนำเข้าวัตถุดิบและการผลิตเพื่อการส่งออก โดยเบลเยียมมีการค้ากับประเทศในยุโรปเป็นส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 75 เป็นการค้ากับประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับราชอาณาจักรเบลเยียม

ความสัมพันธ์ทางการทูต

ประเทศไทยและเบลเยียมได้ลงนามในสนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์ระหว่างกัน เมื่อ พ.ศ. 2411 และสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในปี พ.ศ. 2426 โดยเริ่มมีคณะทูตจากเบลเยียมกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 ปัจจุบันเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงบรัสเซลส์ คือ นายสุรพงษ์ โปษยานนท์ และเอกอัครราชทูตเบลเยียมประจำประเทศไทย คือ นาย Pierre Jean Marie Antoine Vaesen (25กรกฎาคม2543) ไทยมีกงสุลกิตติมศักดิ์ ณ เมือง Liege และ Antwerp

ความสัมพันธ์ทางการเมือง

เบลเยียมให้ความสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของไทยและอาเซียนในเวทีการเมืองระหว่างประเทศเสมอมาและมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างภาคีรัฐบาลของทั้งสองฝ่ายสม่ำเสมอ นาย Jean Luc Dehaene เป็นนายกรัฐมนตรีเบลเยียมคนล่าสุดที่ได้มาร่วมการประชุมเอเชีย-ยุโรป ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1-2 มีนาคม 2539 และนาย Erik Derycke เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศเบลเยียมคนล่าสุดที่เดินทางมาเยือนไทยอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2541 ส่วนการเยือนของฝ่ายไทยฯ พณฯ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีเดินทางไปเยือนเบลเยียมเมื่อวันที่ 12-13 มิถุนายน 2545

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

การค้ารวม

เบลเยียมเป็นคู่ค้าอันดับที่ 16 ของไทย และเป็นอันดับที่ 4 ของไทยในสหภาพยุโรป โดยในปี 2544 การค้ารวมมีมูลค่า 83,256 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ร้อยละ 32.56 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 42,730 ล้านบาท

LIRT

การส่งออก

ในปี 2544 การส่งออก มีมูลค่ารวม 62,993 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2543 ซึ่งมีมูลค่า 45,502 ล้านบาท จำนวน 38.44%

สินค้าส่งออกสำคัญ

ได้แก่ ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศ ส่วนประกอบ กระดาษ เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์ เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง เป็นต้น

การนำเข้า

ในปี 2544 การนำเข้า มีมูลค่า 20,263 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2543 ซึ่งมีมูลค่า 17,305 ล้านบาท จำนวน 17.09%

สินค้านำเข้าที่สำคัญ

ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์เวชภัณฑ์และเภสัชกรรม ปุ๋ย เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบสินแร่โลหะอื่นๆ และเศษโลหะ เครื่องแต่งเรือน เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ การวัด การตรวจสอบ การถ่ายรูป และยาง ยางสังเคราะห์ รวมทั้งเศษยาง เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้า

สินค้าไทยเผชิญกับการแข่งขันจากประเทศในเอเชียรุนแรงมากขึ้นโดยลำดับ ดังนั้น ประเทศไทย ต้องหันไปพัฒนาการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้นในการผลิตสินค้าคุณภาพสูงให้เป็นสินค้าระดับสูง เพื่อเลี่ยงการแข่งขันกับสินค้าระดับกลางและล่างในตลาดเบลเยียม

การลงทุน

ยังมีปริมาณน้อยมาก นับตั้งแต่ปี 2533 - 2544 มีโครงการลงทุนจากเบลเยียมที่ได้รับอนุมัติ ให้การส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งสิ้น 51 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุน 10,346.1 ล้านบาท ทั้งนี้ ในปี 2544 เบลเยียมเป็นนักลงทุนอันดับ 6 ในกลุ่มสหภาพยุโรปที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยได้รับอนุมัติการลงทุน 7 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุน 384 ล้านบาท

นโยบายการให้ความช่วยเหลือ

รัฐบาลไทยและเบลเยียมมีความร่วมมือทางวิชาการมาตั้งแต่ปี 2510 แต่ปัจจุบันรัฐบาลเบลเยียม ระบุว่าให้การให้ความช่วยเหลือใหม่แก่ประเทศไทย เนื่องจากไทยมีความเติบโตทางเศรษฐกิจและมีการพัฒนา ค่อนข้างสูง (โครงการความช่วยเหลือที่รัฐบาลเบลเยียมได้ผูกพันงบประมาณไว้สำหรับไทยได้สิ้นสุดไปเมื่อ สิ้นปี 2540) ในปี 2539 เบลเยียมให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาแก่ไทยจำนวน 139.2 ล้านฟรังก์เบลเยียม โดยให้ความช่วยเหลือแก่ไทยมากเป็นอันดับสองของประเทศในภูมิภาครองจากอินโดนีเซีย ด้วยมูลค่าความช่วยเหลือ 84.7 ล้านฟรังก์เบลเยียมในการระงับการให้ความช่วยเหลือแก่ไทย เบลเยียมจะหันไปให้ความช่วยเหลือแก่เวียดนาม กัมพูชา ลาว และประเทศในแอฟริกาแทน รวมทั้งจะให้ความช่วยเหลือกับฟิลิปปินส์มากขึ้น

กลไกของการดำเนินความสัมพันธ์ไทย-เบลเยียม

คณะกรรมการการร่วมว่าด้วยความร่วมมือระหว่างไทยกับสหภาพเศรษฐกิจเบลโก-ลักเซมเบิร์ก จัดตั้งขึ้นตามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือ พ.ศ. 2522 มีการประชุมมาแล้ว 7 ครั้ง ครั้งสุดท้ายจัดที่กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 21-22 กุมภาพันธ์ 2537

เรียบเรียงโดย กองยุโรป 1 กรมยุโรป โทร. 0-2643-5145 Fax. 0-2643-5146 E-mail : div0402@mfa.go.th

การนำเข้าของไทย

สินค้าเข้าของไทย จากเบลเยียม

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2542	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	(ม.ค.- มี.ค.)	2542	2543	2544	2545	(ม.ค.- มี.ค.)	
1. เครื่องเพชรพลอย ัญชุนณี เงินแท้ และทองคำ	186.4	183.9	221.9	53.1	32.4	52.04	-1.34	20.66	-38.98	43.25	40.42	45.97	46.87	2546	
2. เคมีภัณฑ์	76.9	87.4	88.1	18.4	31.2	26.27	13.65	.80	69.57	17.84	19.21	18.25	16.24	27.78	
3. เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม	35.8	36.8	35.1	11.7	8.7	46.72	2.79	-4.62	-25.64	8.31	8.09	7.27	10.33	7.75	
4. ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม	17.8	17.7	15.2	4.0	5.2	-4.81	-.56	-14.12	30.00	4.13	8.89	3.15	3.53	4.63	
5. ฝ้าย	9.5	17.5	19.3	4.7	3.0	31.94	84.21	10.29	-38.17	2.20	3.85	4.00	4.15	2.67	
6. สินแร่โลหะอื่น ๆ และเศษโลหะ	14.4	11.9	8.1	1.5	2.9	35.85		-31.93	93.33	3.34	2.62	1.68	1.32	2.58	
7. เหล็กและเหล็กกล้า	9.6	4.1	7.8	.5	2.8	118.18		90.24	460.00	2.23	.90	1.62	.44	2.49	
8. เครื่องจักรใช้ในการเกษตร	.8	1.4	3.7	.6	2.5	-50.00	75.00	164.29	316.67	.19	.31	.77	.53	2.23	
9. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	10.7	14.5	11.2	2.6	2.2	-27.21	35.51	-22.76	-15.38	2.48	3.19	2.32	2.29	1.96	
10. เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยา															
10. ศาสตร์การแพทย์ การวัด การตรวจ สอบ การถ่ายภาพ ี	6.2	5.9	6.9	1.4	2.1	58.97	-4.84	16.95	50.00	1.44	1.30	1.43	1.24	1.87	
รวม 10 รายการ	368.2	381.0	417.3	98.6	93.1	36.83	3.48	9.53	-5.58	85.43	83.74	86.45	87.03	82.90	
อื่นๆ	62.8	73.9	65.4	14.7	19.2	8.28	17.83	-11.62	30.61	14.57	16.28	13.55	12.97	17.10	
มูลค่ารวม	431.0	455.0	482.7	113.3	112.3	31.76	5.57	6.09	-.88	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นค่าคงเบื้องต้น

LIART

สินค้าออกของไทยไปเบลเยียม ในกลุ่มเกษตร

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	
1. ขางพารา	7.5	9.7	11.7	2.2	2.8	-21.88	29.33	20.62	27.27	.66	.68	.86	.72	.87	
2. ข้าว	9.6	7.0	6.8	2.1	1.8	17.07	-27.08	-2.86	-14.29	.84	.49	.50	.69	.56	
3. โคนแปรรูป	1.5	1.5	3.5	.3	.9	66.67	.00	133.33	200.00	.13	.11	.26	.10	.28	
4. เนื้อปลาคอดแช่เย็น แช่แข็ง	2.0	1.4	3.1	.6	.8	11.11	-30.00	121.43	33.33	.18	.10	.23	.20	.25	
5. ประมงอื่นๆ	.0	.0	.5	.0	.7	100.00	-	-	-	.00	.00	.04	.00	.22	
6. ผักสดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	.5	.7	.9	.3	.3	.00	40.00	28.57	.00	.04	.05	.07	.10	.09	
7. หุ่นสดแช่เย็น แช่แข็ง	3.1	2.7	2.3	.6	.2	6.90	-12.90	-14.81	-66.67	.27	.19	.17	.20	.06	
8. ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	1.8	2.2	2.8	.6	.2	-72.31	22.22	27.27	-66.67	.16	.15	.21	.20	.06	
9. ไข่สดแช่เย็นแช่แข็ง	.1	.5	.2	.1	.2	-75.00	400.00	-60.00	100.00	.01	.04	.01	.03	.06	
10. ปลาหมึกสดแช่เย็น แช่แข็ง	.5	.5	.9	.2	.1	-37.50	.00	80.00	-50.00	.04	.04	.07	.07	.03	
รวม 10 รายการ	26.6	26.3	32.8	7.0	8.0	-17.39	-1.13	24.71	14.29	2.33	1.85	2.41	2.29	2.48	
อื่นๆ	1,116.1	1,396.1	1,326.0	298.1	314.6	30.97	25.09	-5.02	5.50	97.67	98.15	97.59	97.71	97.52	
มูลค่ารวม	1,142.7	1,422.4	1,358.8	305.2	322.6	29.21	24.48	-4.47	5.70	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

โครงสร้างสินค้าออกของไทยไป เบลเยียม

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	
รวมทั้งสิ้น	1,142.7	1,422.4	1,358.8	305.2	322.6	29.21	24.48	-4.47	5.70	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
1. สินค้าเกษตรกรรม (กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมง)	32.7	38.3	44.7	7.6	8.5	-15.06	17.13	16.71	11.84	2.86	2.69	3.29	2.49	2.63	
2. สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร	12.8	12.7	14.5	2.9	4.1	-35.68	-.78	14.17	41.38	1.12	.89	1.07	.95	1.27	
3. สินค้าอุตสาหกรรม	1,093.7	1,351.7	1,283.3	290.5	308.8	33.10	23.59	-5.06	6.30	95.71	95.03	94.44	95.18	95.72	
4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง	.7	11.4	12.5	3.3	.4	133.33	1,528.57	9.65	-87.88	.06	.80	.92	1.08	.12	
5. อื่น ๆ (อุตสาหกรรมพิเศษ เช่น ของที่ออกไปกับตน)	2.9	8.3	3.9	.9	.8	-29.27	188.21	53.01	-11.11	.25	.58	.29	.29	.25	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

โครงสร้างสินค้าเข้าของไทยจากเบลเยียม

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ				สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)
สินค้าเข้าทั้งสิ้น	431.0	455.0	482.7	113.3	112.3	31.76	5.57	6.09	-88	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
1. สินค้าเชื้อเพลิง	1.1	2.1	1.2	.4	.4	10.00	90.91	42.86	.00	.26	.46	.25	.35	.36
2. สินค้าทุน	75.4	89.9	85.0	23.2	21.4	12.37	19.23	-5.45	-7.76	17.49	19.76	17.61	20.48	19.06
3. สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	305.6	304.7	345.3	77.7	75.0	39.54	-29	13.32	-3.47	70.90	66.97	71.54	68.58	66.79
4. สินค้าอุปโภคบริโภค	45.7	52.4	47.1	11.0	14.4	26.59	14.66	10.11	30.91	10.60	11.52	9.76	9.71	12.82
5. ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	1.5	1.7	2.4	.1	.6	87.50	13.33	41.18	500.00	.35	.37	.50	.09	.53
6. สินค้าอื่น ๆ	1.8	4.0	1.7	.9	.6	43.75	122.22	57.50	-33.33	.42	.88	.35	.79	.53

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
 หน่วยนับ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นค่าเฉลี่ยเบื้องต้น

การค้าระหว่างประเทศของไทย

การค้าระหว่างประเทศของไทยกับ เบลเยียม

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ				สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)
ไทย - โลก														
มูลค่าการค้า	131,804.6	126,978.4	133,216.4	30,083.7	36,237.3	21.62	-3.66	4.91	20.45	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
การส่งออก	69,624.2	65,183.2	68,902.9	15,452.9	18,821.1	19.09	-6.38	5.71	21.80	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
การนำเข้า	62,180.4	61,795.2	64,313.5	14,630.8	17,416.2	24.57	-6.2	4.08	19.04	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ดุลการค้า	7,443.9	3,388.0	4,589.4	822.1	1,404.9									
ไทย - เบลเยียม														
มูลค่าการค้า	1,573.8	1,877.4	1,841.6	418.5	434.9	29.89	19.29	-1.91	3.92	1.19	1.48	1.38	1.39	1.20
การส่งออก	1,142.7	1,422.4	1,358.8	305.2	322.6	29.21	24.48	-4.47	5.70	1.64	2.18	1.97	1.98	1.71
การนำเข้า	431.0	455.0	482.7	113.3	112.3	31.76	5.57	6.09	-88	.69	.74	.75	.77	.64
ดุลการค้า	711.7	967.5	876.1	191.8	210.3									

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
 หน่วยนับ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นค่าเฉลี่ยเบื้องต้น

สาธารณรัฐอิตาลี (Republic of Italy)

ที่ตั้ง ตอนใต้ของทวีปยุโรป มีลักษณะเป็นคาบสมุทรยื่นออกไปในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน พื้นที่ 75% เป็นภูเขาและที่ราบสูง

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดสวิตเซอร์แลนด์และออสเตรีย
ทิศใต้	จรดทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลไอโอเนียน
ทิศตะวันตก	จรดฝรั่งเศส และทะเลไทเรเนียน(Tyrrhenian)
ทิศตะวันออก	จรดทะเลอาเดรียติก และอยู่ตรงข้ามกับสโลวีเนีย โครเอเชีย บอสเนีย มอนเตเนโกร และแอลเบเนีย

พื้นที่ 116,303 ตารางไมล์ (301,225 ตารางกิโลเมตร) นอกจากดินแดนที่เป็นคาบสมุทรแล้ว ยังประกอบด้วยเกาะซาร์ดิเนียและซซิลีด้วย พื้นที่ 57% เป็นพื้นที่เกษตรกรรม 21% เป็นป่า

ภูมิอากาศ แบบเมดิเตอร์เรเนียน

ประชากร 57.7 ล้านคน (ค.ศ. 2002) ความหนาแน่นของประชากร 200 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร อัตราการเพิ่ม 0.05% มีประชากรในวัยทำงาน (workforce) 23.8 ล้านคน (โดยอยู่ในภาคบริการ 56.7% ภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์ 28.9% ภาคเกษตร 4.6% และว่างงาน 9.6%) เชื้อชาติ ส่วนใหญ่คืออิตาเลียน และมีชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติอื่นๆคือ เยอรมัน ฝรั่งเศส สโลวีเนีย และแอลเบเนีย

เมืองหลวง โรม (Rome/Roma) ประชากร 2.7 ล้านคน **เมืองสำคัญ** โรม มิลาน เนเป็ลส์ ตูริน เจนัว

ภาษาราชการ อิตาเลียน และมีภาษาเยอรมันเป็นภาษารอง โดยเฉพาะบริเวณแคว้น Trentino-Alto Adige ที่ติดกับออสเตรีย และภาษาฝรั่งเศสในแคว้น Valle d'Aosta นอกจากนี้ยังใช้ภาษาสเปนกับชาวอิตาเลียนได้ หนึ่งในอิตาลีมีภาษาท้องถิ่น อาทิ TUSCAN dialect

ศาสนา ส่วนใหญ่โรมันแคธอลิก (98%) แต่ให้เสรีภาพทุกศาสนาอิตาลีรับรองสถานะพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการตั้งแต่มี.ค. ค.ศ. 2000

สกุลเงิน Euro

วันหยุดราชการ วันขึ้นปีใหม่ วัน Epiphany (6 ม.ค.) วัน Easter Sunday and Monday วัน Liberation Day (25 เม.ย) วันแรงงาน (1 พ.ค.) วัน Assumption (15 ส.ค.) วัน All Saints Day (1 พ.ย.) วัน Immaculate Conception (8 ธ.ค.) วัน Christmas (25-26 ธ.ค.)

การเมืองการปกครอง บริเวณที่เป็นอิตาลีในปัจจุบันมีการตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่ 800 ปีก่อนคริสตกาล และถูกรวมอยู่ในอาณาจักรโรมันตะวันตกในระหว่างศตวรรษที่ 1-5 จากนั้นกลายเป็นสมรภูมิต่างๆใน ความขัดแย้งอันยาวนานระหว่างสันตปาปาที่กรุงโรมกับจักรพรรดิของอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ (The Holy Roman Empire) ดินแดนภาคกลางและภาคเหนือของอิตาลีเริ่มรุ่งเรืองเป็นศูนย์กลางการค้าใน ศตวรรษที่ 11 และเสื่อมลงหลังศตวรรษที่ 16 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลกษัตริย์ถูกล้มเลิกและอิตาลี

เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นสาธารณรัฐในระบบประชาธิปไตยตั้งแต่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 1946 และประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1948 ซึ่งยังใช้มาจนถึงปัจจุบัน

ระบบการเมืองการปกครอง รัฐธรรมนูญอิตาลีกำหนดให้มีรูปแบบการปกครองในระบบสาธารณรัฐแบบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งประมุขของประเทศ มีนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและมีฝ่ายตุลาการแยกเป็นอิสระประธานาธิบดีได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภาและผู้แทนภูมิภาค (Regional Representatives) ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 7 ปี นายกรัฐมนตรี (President of the Council of Ministers) มาจากการเลือกตั้งโดยตรงโดยได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้จัดตั้งคณะรัฐบาล (Council of Ministers) โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดี

ระบบการเลือกตั้งของอิตาลีในปัจจุบัน เป็นการลงคะแนนเสียงผสมระหว่างแบบเสียงข้างมาก (first-past-the post) ร้อยละ 75 และแบบสัดส่วนอีกร้อยละ 25 การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 13 พ.ค. 2001 การเลือกตั้งจะมีขึ้นทุก 5 ปี (หรือเร็วกว่านั้นหากประธานาธิบดีไม่อาจสรรหานายกรัฐมนตรีที่มีความสามารถในการจัดตั้งคณะรัฐบาลให้ได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา) และการเลือกตั้งของทั้ง 2 สภามีขึ้นในเวลาเดียวกันผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี

รัฐสภา รัฐสภาอิตาลีประกอบด้วย 2 สภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ประธานรัฐสภาได้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร (Chamber of Deputies) การบัญญัติกฎหมายใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งสองสภา

1) สภาผู้แทนราษฎร (Chamber of Deputies/Camera dei Deputati) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 630 คน โดย 475 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และอีก 155 คนมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจากแคว้นต่างๆ (regional proportion representation) ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งจะต้องมีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป

2) วุฒิสภา (Senate/Senato della Repubblica) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 326 คน โดย 315 คนมาจากการเลือกตั้งทั่วไป (popular vote) จากแคว้น (regions) ต่างๆ ทั่วประเทศ และมีวุฒิสมาชิกตลอดชีพอีกจำนวนหนึ่ง (ปัจจุบันมี 11 คน) ซึ่งจะแต่งตั้งจากบุคคลชั้นนำของสังคม

การปกครองส่วนท้องถิ่น อิตาลีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 20 แคว้นหรือภูมิภาค (regions) (และแบ่งเป็น 94 จังหวัด) ในแต่ละแคว้นจะมีองค์การปกครองหลักอยู่ 3 องค์การ คือ 1) คณะมนตรีแคว้น (Regional Council) ทำหน้าที่ตรากฎหมายและระเบียบข้อบังคับในเขตอำนาจ 2) คณะมนตรีกรรมการ (The Junta) ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร 3) ประธานคณะกรรมการ (The President of the Junta) ทำหน้าที่คล้ายนายกรัฐมนตรีในเขตอำนาจ แต่ทั้งนี้ก็มีผู้แทนของรัฐบาลคนหนึ่งอยู่ประจำ ณ นครหลวงของแคว้นนั้นๆ คอยควบคุมดูแลการบริหารของรัฐบาลท้องถิ่นและทำหน้าที่ประสานงานระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นกับรัฐบาลกลาง

เศรษฐกิจการค้า โครงสร้างทางเศรษฐกิจทั่วไป อิตาลีมีพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่เหมาะแก่การเกษตรกรรม และมี

ทรัพยากรธรรมชาติไม่มาก แม้จะมีก๊าซธรรมชาติอยู่บ้าง จึงเป็นประเทศที่ต้องนำเข้าอาหาร (net food importer) และพลังงาน

ปัจจุบันอิตาลีเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาเกษตรกรรมเป็นสำคัญมาเป็นแบบมีอุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานและมีขนาดใหญ่เป็นลำดับต้นๆ ของโลก โดยรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรสูงใกล้เคียงกับอังกฤษและฝรั่งเศส และมีจุดแข็งในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อุตสาหกรรมที่สำคัญมี รถยนต์ เครื่องจักรกล การก่อสร้าง เคมีภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง เครื่องไฟฟ้า เครื่องเรือน อุตสาหกรรม ทอผ้า เสื้อผ้าและแฟชั่น และการท่องเที่ยว

รัฐบาลอิตาลีมีนโยบายสนับสนุนให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็กปิดกิจการหรือรวมตัวกัน เช่น ให้เงินชดเชยแก่เจ้าของร้านที่เลิกกิจการก่อนเกษียณอายุ สนับสนุนให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันปิดกิจการและรวมตัวเพื่อเปิดกิจการร้านค้าปลีกขนาดกลางในเขตอื่น สนับสนุนร้านค้าปลีกรายย่อยให้จำหน่ายสินค้าเฉพาะประเภทเพื่อลดการแข่งขันระหว่างการค้าปลีกอื่นๆ ในย่านเดียวกัน เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาล(โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า) ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ไว้ประมาณ 1 แสนล้านลิรา

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐอิตาลี

ความสัมพันธ์ทางการทูต ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิตาลีมาเป็นเวลานาน โดยไทยและอิตาลีได้ลงนามสนธิสัญญาฉบับแรกคือ สนธิสัญญาว่าด้วยมิตรภาพ การพาณิชย์ และการเดินเรือ (Treaty of Friendship, Commerce and Navigation) ซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1868 ต่อมาอิตาลีได้แต่งตั้งกงสุลอิตาลีประจำประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1886 (พ.ศ. 2429)

ความสัมพันธ์ทางการค้า อิตาลีเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญลำดับที่ 20 ของไทย และเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญลำดับที่ 6 ในกลุ่มสหภาพยุโรป ในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา ค.ศ. 1999-2002 การค้าระหว่างไทยกับอิตาลีมี มูลค่าเฉลี่ยปีละ 1,322.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. 2002 การค้ารวมมีมูลค่า 1,422.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 1.07 ของการค้ารวมของไทย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 5.93 โดยไทยเสียเปรียบดุลการค้า 19 ล้านดอลลาร์สหรัฐสำหรับในช่วงเดือนแรกในปี ค.ศ. 2003 (ม.ค.) การค้ารวมมีมูลค่า 154.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 8.00 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 14.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ยานพาหนะอุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ผ้าผืน ผลิตภัณฑ์ยาง รองเท้าและชิ้นส่วน เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องโทรพิมพ์และโทรสาร ปลาหมึกสดแช่เย็นและแช่เย็นจนแข็ง เสื้อผ้าสำเร็จรูป ยางพารา อัญมณีและเครื่องประดับ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ ผ้าผืน แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชภัณฑ์

เครื่องมือเครื่องมือใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ สินแร่โลหะอื่นๆและเศษโลหะ เสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ เป็นต้น

สินค้าส่งออกของไทยที่มีศักยภาพ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ข้าว อาหารทะเลกระป๋อง ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์และส่วนประกอบ กุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง อัญมณีและเครื่องประดับ และยางพารา เป็นต้น

สินค้านำเข้าที่มีศักยภาพ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันดิบ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ เหล็กและเหล็กกล้า เครื่องมือเครื่องมือใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เครื่องบินและอุปกรณ์การบิน เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าสินค้าเกษตร อิตาลีเป็นประเทศสมาชิกของ EU ทำให้ปัญหาการค้าทวิภาคีระหว่างไทยและ EU กลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการค้าระหว่างไทยและอิตาลีด้วย แต่อิตาลีเป็นประเทศที่มีความเข้มงวดด้านกฎระเบียบการนำเข้ามากกว่าสมาชิกอื่นใน EU เช่น ห้ามการใช้สาร EDTA ในอาหารทะเลกระป๋อง การระงับการนำเข้าอาหารทะเลแช่แข็งจากไทย เพราะตรวจพบเชื้อ Biotoxin เป็นต้น ผู้ส่งออกไทยจึงต้องระวังในสิ่งเหล่านี้เป็นพิเศษ อิตาลีเคยตรวจพบเชื้อ Vibrium Parahemolyticum ในปลาหมึก กุ้ง และปูสดแช่แข็งนำเข้าจากไทยและได้ใช้มาตรการกักกันสินค้าที่มีปัญหาเพื่อนำตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์ก่อน (automatic detention) หากไม่พบเชื้อโรคจะอนุญาตให้ นำเข้าได้ การยกเลิกมาตรการดังกล่าวอยู่ในดุลพินิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบ

ความสัมพันธ์ด้านการลงทุน การลงทุนจากอิตาลีในไทยมีจำนวนค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหมวดผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง (อาทิ กิจการผลิตเครื่องจักร หรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรมต่อเรือ การผลิตชิ้นส่วน ยานพาหนะ และการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ) การลงทุนในหมวดเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติก และการลงทุนในหมวดอุตสาหกรรม

ความร่วมมือด้านวิชาการ ที่ผ่านมามีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985-1994 มีหน่วยงานต่างๆได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลอิตาลีจำนวน 11 โครงการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับด้านพลังงาน และมีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร คมนาคม สาธารณูปโภค อาชีวศึกษา และการแพทย์

ความร่วมมือในรูปของทุนฝึกอบรม/ดูงาน รัฐบาลอิตาลีได้จัดสรรทุนด้านพลังงาน การเกษตร เศรษฐศาสตร์ อาชีวศึกษา การโรงแรมและท่องเที่ยว ให้แก่ไทยค่อนข้างสม่ำเสมอจนถึงปี ค.ศ. 1993 และหยุดไประยะหนึ่งในช่วง ปี ค.ศ. 1994-1997 และเริ่มให้ทุนการศึกษาใหม่ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998 เป็นต้นมา

หน่วยราชการของไทยในอิตาลี

1. Royal Thai Embassy Via Nomentana 132, 00162 ROME

Tel (3906) 86204381, 86204382 Fax (3906) 86208399 E-mail : thai.em.rome@pn.itnet.it

2. Office of Defence Attache Via Aldo della Rocca 49, int 10 00128 ROME

Tel (3906) 5086809 Trepini, Fax (3906) 508689

3. Office of Trade Promotion Viale Erminio Spella, 41 00142 ROME

Tel (3906) 5030804, 5030805 Fax (3906) 5035225 E-mail : thcomrm@mbox.vol.it

4. Office of Agricultural Affairs Via Zara 9, 00198 ROME

Tel (3906) 4402234 Fax (3906) 4402029 E-mail : thagri.rome@flashnet.it

5. Tourism Authority of Thailand Via Barberini, 68 4th floor 00187 ROME

Tel (3906) 487479, 4818927 Fax (3906) 4873500 E-mail : tat.rome@iol.it

6. Office of Trade Promotion Via A. Allbricci, 8 20122 MILAN

Tel (392) 89011467 Fax (392) 89011478 E-mail : thailand@comm2000.it

เรียบเรียงโดย กองยุโรป 2 กรมยุโรป โทร. 0-2643-5133 Fax. 0-2643-5132

สินค้าเข้าของไทย จากอิตาลี

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2542	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2542	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	
1. เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม	178.0	184.1	236.3	70.2	75.8	43.55	3.43	28.35	7.55	31.60	27.68	32.78	37.16	39.90	
2. เคมีภัณฑ์	66.8	68.4	62.1	14.1	16.2	32.80	2.43	-9.21	14.89	11.86	10.29	8.62	7.46	8.56	
3. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	38.6	74.5	71.9	23.0	15.6	13.86	95.34	-3.49	-32.17	6.85	11.20	9.98	12.18	8.25	
4. หนังสือและหนังสือพิมพ์	8.2	13.7	19.1	4.6	9.3	37.35	67.35	39.42	95.65	1.46	2.06	2.65	2.44	4.76	
5. ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม	17.6	23.3	26.4	7.2	7.3	13.55	32.39	13.30	-2.78	3.12	3.50	3.66	3.81	3.70	
6. ผลิตภัณฑ์โลหะ	21.9	24.1	24.6	6.4	6.4	3.47	10.35	2.07	.00	3.39	3.62	3.41	3.39	3.38	
7. เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยา ศาสตร์การแพทย์ การวัด การตรวจ สอบ การถ่ายรูป	18.4	19.5	23.1	5.1	6.3	33.33	3.33	18.46	23.53	3.27	2.93	3.20	2.70	3.33	
8. ผ้าผืน	33.2	35.3	44.3	3.9	5.2	13.31	6.33	25.50	33.33	5.89	5.31	6.15	2.06	2.75	
9. สินแร่โลหะอื่น ๆ และเศษโลหะ	16.9	21.0	22.1	6.0	4.1	-2.02	24.26	5.24	-31.67	3.00	3.16	3.07	3.18	2.17	
10. แก้วและผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา	8.9	11.4	13.0	2.4	3.9	45.90	22.29	14.04	62.50	1.58	1.71	1.80	1.27	2.06	
รวม 10 รายการ	408.6	475.2	542.8	143.1	149.2	32.19	18.33	14.23	4.26	72.54	71.46	75.31	75.75	78.86	
อื่นๆ	154.7	189.8	178.1	45.8	40.5	64.93	22.69	-6.22	-12.66	27.46	28.54	24.69	24.25	21.14	
มูลค่ารวม	563.3	665.0	720.8	188.9	189.7	39.81	12.35	8.39	.16	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

สินค้าออกของไทยไปอิตาลี ในกลุ่มเกษตร

รายการ	มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	
1. ข้างพารา	33.2	28.9	37.2	7.7	16.3	21.17	-12.95	28.72	111.69	3.92	4.26	5.30	4.45	6.40	
2. ปลาหมึกสดแช่เย็น แช่แข็ง	37.7	36.9	50.5	10.0	15.3	-6.91	-2.12	36.86	53.00	4.45	5.44	7.20	5.77	6.01	
3. ข้าว	11.0	8.2	6.0	2.0	2.3	2.80	-25.45	26.83	15.00	1.30	1.21	.85	1.15	.90	
4. กุ้งแช่เย็น	3.9	5.1	4.8	1.2	1.4	21.88	30.77	-5.88	16.67	.46	.75	.68	.69	.55	
5. ปลาสด แช่เย็น แช่แข็ง	1.2	1.7	.4	.3	.7	-68.42	41.67	76.47	133.33	.14	.25	.06	.17	.23	
6. สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย	1.3	1.3	1.6	.3	.4	-43.48	.00	23.08	33.33	.15	.19	.23	.17	.16	
7. เนื้อปลาสดแช่เย็น แช่แข็ง	.6	1.2	1.2	.1	.4	-33.33	100.00	.00	300.00	.07	.18	.17	.06	.12	
8. ปลาหมึกแห้ง	-	-	.0	.0	.1	-	-	-	-	.00	.00	.00	.00	.04	
9. กุ้งสดแช่เย็น แช่แข็ง	4.5	3.7	.6	.2	.1	18.42	-17.78	83.78	-50.00	.53	.55	.09	.12	.04	
10. ครึ่ง	.4	.2	.1	-	.1	300.00	-50.00	50.00	-	.05	.03	.01	.00	.04	
รวม 10 รายการ	93.9	87.1	102.4	21.8	37.0	1.19	-7.24	17.57	69.72	11.08	12.85	14.59	12.59	14.54	
อื่นๆ	753.4	590.9	599.4	151.3	217.5	21.76	-21.56	1.44	43.66	88.92	87.15	85.41	87.41	85.46	
มูลค่ารวม	847.2	678.0	701.8	173.2	254.5	19.07	-19.97	3.51	46.94	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

ที่มา : ศูนย์วิจัยนโยบายระบบเศรษฐกิจและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
 หมายเหตุ : 2545 ม.ค.-มี.ค. เป็นตัวเลขเบื้องต้น

โครงสร้างสินค้าเข้าของไทยจากอิตาลี

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ				สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)
สินค้าเข้าทั้งสิ้น	563.3	665.0	720.8	188.9	189.2	39.81	18.05	8.39	.16	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
1. สินค้าเชื้อเพลิง	1.1	2.2	2.1	1.1	.5	15.38	100.00	-4.55	-54.55	20	.33	.29	.58	.26
2. สินค้าทุน	313.1	364.3	406.8	120.4	116.1	46.04	16.35	11.67	-3.57	55.58	54.78	56.44	63.74	61.36
3. สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	159.5	171.7	189.0	34.8	42.8	35.63	7.65	10.08	23.70	28.32	25.82	26.22	18.32	22.62
4. สินค้าอุปโภคบริโภค	83.0	102.6	95.0	23.8	26.0	34.52	23.61	-7.41	10.17	14.73	15.43	13.18	12.49	13.74
5. ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	5.7	18.1	16.9	3.1	2.4	96.55	217.54	-6.63	-22.58	1.01	2.72	2.34	1.64	1.27
6. สินค้าอื่น ๆ	.8	6.1	11.1	6.1	1.4	83.67	662.50	81.97	-77.05	.14	.92	1.54	3.23	.74

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
 หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

การส่งออกของไทย

โครงสร้างสินค้าออกของไทยไป อิตาลี

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ				สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)
รวมทั้งสิ้น	847.2	678.0	701.8	173.2	254.5	19.07	19.97	3.51	46.94	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
1. สินค้าเกษตรกรรม (กสิกรรม, ปศุสัตว์, ประมง)	97.3	89.2	104.7	22.3	37.5	-2.51	-8.32	17.38	68.16	11.48	13.16	14.92	12.88	14.73
2. สินค้าอุตสาหกรรมและการเกษตร	15.3	14.9	31.6	9.3	12.2	28.17	-2.61	112.08	31.18	1.8	2.20	4.50	5.37	4.79
3. สินค้าอุตสาหกรรม	710.9	546.2	531.6	130.5	192.5	23.27	23.17	-2.67	-47.51	83.91	80.56	75.75	75.35	75.64
4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง	.0	.2	.0	.0	.0	.0	.0	100.00	.0	.03	.00	.00	.00	.00
5. อื่น ๆ (ธุรกิจพิเศษ เช่น ของที่ออกไปกับคน)	23.8	27.5	33.9	11.1	12.3	75.00	15.55	23.27	10.81	2.81	4.06	4.83	6.41	4.83

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร
 หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

การค้าระหว่างประเทศไทยกับ อิตาลี

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.-มี.ค.)	2546 (ม.ค.-มี.ค.)	2543	2544	2545	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	2543	2544	2545	2545 (ม.ค.- มี.ค.)	2546 (ม.ค.- มี.ค.)	
ไทย - โลก															
มูลค่าการค้า	131,804.6	126,978.4	133,216.4	30,083.7	36,237.3	21.62	-3.66	4.91	20.45	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
การส่งออก	69,624.2	65,183.2	68,902.9	15,452.9	18,821.1	19.09	-6.38	5.71	21.80	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
การนำเข้า	62,180.4	61,795.2	64,313.5	14,630.8	17,416.2	24.57	-.62	4.08	19.04	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
ดุลการค้า	7,443.9	3,388.0	4,589.4	822.1	1,404.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ไทย - อิตาลี															
มูลค่าการค้า	1,410.5	1,343.0	1,422.6	362.1	443.7	26.57	-4.79	5.93	22.54	1.07	1.06	1.07	1.20	1.22	
การส่งออก	847.2	678.0	701.8	173.2	254.5	19.07	19.97	3.51	46.94	1.22	1.04	1.02	1.12	1.35	
การนำเข้า	563.3	665.0	720.8	188.9	189.2	39.81	18.05	8.39	.16	.91	1.08	1.12	1.29	1.29	
ดุลการค้า	283.9	13.1	-19.0	-15.8	65.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลวิจัยและส่งเสริมการค้าไทย ความร่วมมือของกรมศุลกากร

หมายเหตุ : 2546(ม.ค.-มี.ค.) เป็นตัวเลขเบื้องต้น

การศึกษาดูงาน

การศึกษาดูงานด้านการเกษตร ณ เมืองแนนซี สาธารณรัฐฝรั่งเศส

การศึกษาดูงานด้านการเกษตรของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ณ เมืองแนนซี (Nancy) สาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของกรุงปารีส เกี่ยวกับการปลูกองุ่นเพื่อผลิตไวน์ คณะกรรมการฯ มีความสนใจความเป็นมาของพันธุ์องุ่น การพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ว่ามีปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาดูงานของคณะกรรมการฯ การปลูกองุ่นเพื่อผลิตไวน์สรุปได้ ดังนี้

ประวัติศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศสในเรื่องการปลูกองุ่นทำไวน์ สามารถศึกษาย้อนกลับไปได้จนถึงสมัยของราชอาณาจักรโรมัน เมื่อชาวโรมันขยายอาณาจักรไปทางทิศใดก็จะปลูกไวน์องุ่นตลอดเส้นทางที่เดินทัพไป คำสั่งของศาสนจักรในประเทศฝรั่งเศส ให้ศาสนจักรทำหน้าที่ปกป้องไวน์องุ่นเหล่านี้ระหว่างยุคมืด (Dark Age) พันธุ์องุ่นที่มีชื่อเสียงของประเทศฝรั่งเศส เป็นพันธุ์องุ่นที่มีการปรับปรุงในประเทศฝรั่งเศสนับเป็นศตวรรษ เพื่อให้ได้องุ่นที่มีคุณภาพ มีรสชาติดี คือ พันธุ์ชาร์โดเนย์ (Chardonay) แต่ในฝรั่งเศสเรียกว่าพันธุ์ชาบลิส (Chablis) ซึ่งมีรสชาติเฉพาะกับท้องถิ่นนั้น ดินฟ้าอากาศของประเทศฝรั่งเศส และลักษณะภูมิประเทศไม่เหมือนประเทศอื่น ๆ มีปัจจัยที่ดีและเหมาะสมกับการปลูกองุ่น ฤดูสำหรับการเจริญเติบโตของต้นองุ่นใช้ระยะเวลาเวลานาน อากาศไม่ร้อนมาก มีปริมาณฝนตกที่พอเหมาะ ดินส่วนใหญ่เป็นดินซอล์ค และหินปูน มีการระบายน้ำดี มีการวิจัยอันยาวนานนับเป็นศตวรรษเกี่ยวกับการปลูกองุ่น สามารถให้ข้อมูลกับชาวไวน์องุ่นของฝรั่งเศสว่าควรปลูกองุ่นพันธุ์ใด กับสภาพพื้นที่ใดโดยเฉพาะเพื่อให้ได้องุ่นที่มีคุณภาพเพื่อการผลิตไวน์

การปลูกองุ่นทำไวน์ในประเทศฝรั่งเศสมีปลูกทั่วประเทศจากตอนใต้ของเส้นทางจากวิสเซมเบิร์กทางตอนเหนือของอัลซาสถึงแนนเทสซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของบริตตานี (Brittany) เช่น อัลซาส (Alsace) แชมเปญจ์ (Champagne) ตูร์ส (Tours) และเขตบอร์โดซ์ (Bordeaux Region) เบอร์กันดี (Burgundy) หุบเขาไรน์ (the Rhine Vally) ลังกูดีอค (Languedoc) และโปรเวนซ์ (Provence)

องุ่นที่ใช้ทำไวน์มาจาก 2 ตระกูล ได้แก่ Vitis และ Vinifera นิยมปลูกมากในยุโรป และ Vitis Labrusca เป็นพันธุ์องุ่นทำไวน์พื้นเมืองของประเทศแคนาดาและภาคตะวันออกของประเทศสหรัฐอเมริกา พันธุ์องุ่นที่ใช้ทำไวน์ของทั้ง ๒ ตระกูลนี้มีมากกว่า ๕,๐๐๐ ชนิด (รายชื่อข้างล่างเป็นชนิดของพันธุ์องุ่นที่นิยมปลูกเพื่อใช้ในการผลิตไวน์)

ชื่อของไวน์ของเขตต่าง ๆ ของประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียง ทำมาจากองุ่นชนิดต่าง ๆ ได้แก่

LIART

ชื่อไวน์	เขตที่ผลิต	พันธุ์องุ่นที่ใช้ทำไวน์
Banyuls	Pyrenees	grenache
Beaujolais	Burgundy	gamay
Bordeaux	Bordeaux	cabernet sauvignon, merlot, etc
Chablis	Burgundy	chardonnay
Champagne	Champagne	chardonnay, pinot meunier, pinot noir
Chartreuse	Vauvert	wine base
Cate d'Or	Burgundy	pinot noir & chardonnay pinot blanc, chardonnay
Macon	Burgundy	gamay noir, pinot noir, pinot gris
Madoc	Bordeaux	cabernet sauvignon, merlot, etc
Muscadet	Loire Valley	melon de Bourgogne
Sancerre	Loire Valley	sauvignon blanc, pinot noir
Sauternes	Bordeaux	semillon, cabernet, muscadelle
Vouvray	Loire Valley	chenin blanc

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการริเริ่มทำไวน์จากผลไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น ไวน์สับปะรด ไวน์มะยม ไวน์หม่อน ไวน์มังคุด และอื่น ๆ อีกมากมาย แต่การใช้ผลไม้ชนิดต่าง ๆ ผลิตไวน์ ยังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังจากหน่วยงานราชการใด ๆ สำหรับพันธุ์ไม้ผลที่มีคุณภาพเพื่อผลิตไวน์ อาทิ องุ่น ที่มีประวัติยาวนานในการทดลองศึกษาวิจัย ตั้งแต่คุณภาพของพันธุ์ ฤดูกาล สภาพดินฟ้าอากาศ ฯลฯ เพื่อวางแผนพัฒนาการผลิตไวน์จากผลไม้อย่างจริงจัง คณะกรรมาธิการฯ ได้ทำการพิจารณา ศึกษาเรื่องการส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยผลิตและจำหน่ายไวน์เสรี โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมาธิการฯ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว และได้เสนอผลการศึกษาให้วุฒิสมาพิจารณา เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2545 ซึ่งเนื้อหาสาระวัตถุประสงค์เน้นในเรื่องการพัฒนาอาชีพ ทั้งนี้ให้ใช้ประโยชน์จาก ผลผลิตทางการเกษตรที่มีจำนวนมากทำให้ราคาตกต่ำจึงมีการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ไวน์ขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาอาชีพขึ้นใหม่ให้กับเกษตรกรและมีการเรียกร้องให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยอมรับการผลิตไวน์ จากผลไม้ชนิดต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่การดำเนินการดังกล่าวเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น เป็นความจำเป็นที่จะต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดพิจารณาศึกษาทดลองวิจัยตามแบบอย่างการพัฒนาไวน์ในต่างประเทศ เช่น สาธารณรัฐฝรั่งเศสต่อไป.

LIART

การเยี่ยมและเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ณ สำนักงานใหญ่ประชาคมยุโรป (EU)

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา นำโดยนายอนันต์ ตาโลดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี นางนันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท นายสุรียณ ภูมิรัตนประพิณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร นายณภินทร ศรีสรรพวงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี นายสม ต๊ะยศ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน และคณะ พร้อมด้วยเอกอัครราชทูตไทยประจำราชอาณาจักรเบลเยียม และอัครราชทูต ฝ่ายเกษตรของไทย (นายสัณชัย ดันตยาภรณ์) เดินทางเข้าพบเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ EU นำโดยนาย Jervi Glucksman อธิบดีกรมการจัดการนโยบายปฏิรูปเกษตรกรรมของ EU และนาย Norish Robert อธิบดีกรมการเจรจาการค้าที่เกี่ยวข้องกับ WTO ในวันที่ 8 กรกฎาคม 2546 ณ สำนักงานใหญ่ของประชาคมยุโรป (EU) กรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

1. EU กำลังอยู่ระหว่างการปฏิรูปเพื่อกำหนดนโยบายเกษตรกรรมของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปครั้งใหม่ที่สำคัญมาก (The New Common Agricultural Policy: CAP) ซึ่งเน้นรูปแบบการเกษตรที่ทันสมัยและมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก ในขณะที่เดียวกันก็ปกป้องเกษตรกรผู้ผลิตให้มีมาตรฐานการครองชีพและรายได้สูง ทั้งนี้การผลิตของเกษตรกรต้องไม่เป็น ผลเสียต่อสภาพแวดล้อม ในขณะที่ผู้บริโภคต้องได้รับสินค้าที่ปลอดภัยต่อสุขภาพด้วย

2. EU พยายามวางนโยบายเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการอุดหนุนทางการเกษตร โดยสนับสนุนเกษตรกรให้ผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานมากขึ้น ลดหรืองดการใช้สารเคมี ลดการอุดหนุนการส่งออก ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการค้าเสรีของ WTO และสนับสนุนการเลิกใช้กำแพงภาษีในการส่งออกนำเข้าสินค้าเกษตรภายใต้นโยบายดังกล่าว จึงจะเน้นการอุดหนุนโดยการจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรโดยตรง (Direct Income Payment)

3. สหภาพยุโรปกำลังพิจารณาการรับสมาชิกเพิ่มอีกในปี 2547 คือไชปรัส เช็ก เอสโตเนีย ลัตเวีย ลิทัวเนีย มอลตา โปแลนด์ สโลวาเกีย สโลวีเนีย ฮังการี และในอนาคตอันใกล้จะมีบัลแกเรีย โรมาเนีย ตุรกี และประเทศในทวีปแอฟริกาเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งจะมีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบแก่ประเทศไทย สมควรที่จะได้มีการศึกษาถึงผลกระทบจากนโยบาย ดังกล่าวอย่างจริงจัง และกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยที่จะเผชิญกับผลกระทบในทุก ๆ ด้านจากการปฏิรูปดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์กับประเทศไทยต่อไป

4. ทักษะในการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เช่นสินค้าที่ผ่านการตัดแต่งพันธุกรรม (GMO) นั้น EU คำนึงถึงผู้บริโภคเป็นหลัก ถ้าผู้ผลิตไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่าปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมแล้ว ก็ต้องใช้วิธีการติดฉลากให้ชัดเจนแล้วปล่อยให้ผู้บริโภคเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะซื้อหรือไม่.

การเยี่ยมเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ณ สำนักงานใหญ่ FAO

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา นำโดยนายอนันต์ ดาไลตม ประธานคณะกรรมการฯ นางนันทนา สงฆ์ประชา นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ นายสมบุญ ทองบุราณ นายณภัทร ศรีสรรพวงค์ นายสม ต๊ะยศ และคณะ พร้อมด้วยอัครราชทูตฝ่ายเกษตรของประเทศไทย ประจำกรุงโรม (ดร.พจน์ ชุมศรี) เดินทางเข้าพบและเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2546 ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ซึ่งประกอบด้วย

- 1) Mr.David A Harcharik (Deputy Director General)
- 2) Mr.Hartwig de Haen (Assistant Director-General, Economic and Social Department)
- 3) Mr.Alan Randell (Secretary, Codex Alimentarius Commission)
- 4) Mr. Jean-Louis Jouve (Chief, Food Quality and Standards Service)
- 5) Mr.Ezzeddine Boutrif (Senior Officer, Food Control and Consumer Protection, Food Quality and Standards Service)
- 6) Mr.Manfred Luetzow (Joint FAO Secretary, Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives: JECFA)
- 7) Dr.Agostino Macri, Director High Health Institute, Republic of Italy

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. นโยบายด้านการลดจำนวนประชากรผู้อดอยากและขาดสารอาหาร (Undernourished)

Mr. Hacharik ได้กล่าวแนะนำแผนงานที่สำคัญโดยสรุปขององค์การฯ ดังนี้ แผนงานด้านการลดจำนวนประชากรโลกที่อดอยาก แผนงานด้านการเกษตร การประมง และป่าไม้ และให้ข้อมูลว่างบประมาณขององค์การฯ ในช่วงสิบปีที่ผ่านมาลดลง 15% ตามมูลค่าที่แท้จริงและจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ลดลง แต่มีงานที่ต้องดำเนินการทั้งในด้านการพัฒนาภาวะเปราะบางและสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ หลายฉบับ งานด้านเทคโนโลยีการเกษตร และงานด้านสถิติ เพื่อที่จะสามารถให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศให้แก่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกทั่วโลกและได้อธิบายให้ทราบว่าองค์การฯ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยมีแผนงานระยะกลางและระยะสั้นรองรับ ทำให้การทำงานมีเป้าหมายชัดเจนขึ้น

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้แจ้งว่าประเทศไทยให้การสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อลดจำนวนผู้อดอยากและเคยให้ความสนับสนุนด้านการเงินแก่ FAO และได้สอบถามเกี่ยวกับโครงการ Special Programme for Food Security: SPFS ว่ามีการดำเนินการอย่างไร และมีการดำเนินการในกี่ประเทศ

Mr. Hacharik ให้การอธิบายว่าองค์การฯ ไม่มีแผนให้การช่วยเหลือด้านอาหารโดยตรง แต่จะให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และ Director General, Dr. Jacques Diouf เป็นผู้คิดโครงการ SPFS ขึ้นเพื่อให้การช่วยเหลือดังกล่าวแก่ประเทศสมาชิก ขณะนี้มีประมาณ 70 ประเทศที่ร่วมโครงการนี้ ซึ่งประกอบด้วยการทำงานด้านการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะด้านน้ำที่ใช้ในการเกษตรสำหรับเกษตรกรรายย่อย และโครงการนี้มีผู้ตรวจสอบจากภายนอกทำหน้าที่ประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

2. นโยบายด้านพืชดัดต่อพันธุกรรม (Genetic Modified Organisms: GMOs)

Mr. Hacharik ได้ชี้แจงนโยบายขององค์การฯ ทางด้านพืชดัดต่อพันธุกรรมว่า GMOs มีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตทั้งในกลุ่มพืชอาหารและพืชเส้นใย และให้ข้อคิดเห็นว่า GMOs เป็นความก้าวหน้าทางด้านการปรับปรุงพันธุ์พืช ซึ่งอาจนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตหรือแม้แต่การเพิ่มคุณค่าทางอาหารก็เป็นได้ ในปัจจุบันมีการผลิตเชิงการค้าและการบริโภค โดยที่ยังไม่มีรายงานด้านผลเสียพืชที่สำคัญได้แก่ ข้าวโพดและถั่วเหลือง แต่ FAO เห็นว่าจะต้องมีการทดสอบเรื่องความปลอดภัยและผลกระทบที่อาจมีต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งแจ้งว่า FAO ยังคงสนับสนุนการดำเนินงานในขอบเขตของการใช้เทคโนโลยีในการปรับปรุงพันธุ์พืช อย่างไรก็ตาม Mr. Hacharik กล่าวว่า การเพิ่มผลผลิตสามารถทำได้ด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่นการปรับปรุงดิน ระบบการจัดการ วิถีเขตกรรม วิธีการเก็บเกี่ยว และอื่น ๆ

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้แสดงความคิดเห็นในท่าทีของประเทศไทยว่า ในขณะที่ประเทศไทยให้การสนับสนุนด้านการวิจัย แต่ยังไม่อนุญาตให้มีการทดสอบในระดับไร่นาและการปลูกในเชิงพาณิชย์ ดังนั้นวัตถุดิบที่เป็นผลผลิตที่ผลิตในประเทศไทยจึงเป็น Non-GMOs และเสนอว่า FAO ควรสนับสนุนการดำเนินการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากยังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่

3. นโยบายด้านความปลอดภัยของอาหาร

Mr. Hartwig De Haen, Assistant Director General ได้ให้ความเห็นด้าน GMOs ว่า ประเด็น ที่ฝ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะ US กับ EU ยังมีความเห็นขัดแย้งกัน เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนที่มา (Traceability) และการติดฉลาก (Labelling) อาหารที่มีส่วนประกอบ GMOs ส่วนในเรื่องความปลอดภัย Mr. De Haen ให้ความเห็นว่าจะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป และให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการขาดสารอาหาร (Undernourished) ว่า FAO ได้ให้ประเทศไทยเป็นตัวอย่างของความสำเร็จในการแก้ปัญหาการขาดแคลนอาหาร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัยของอาหาร Mr. De Haen ได้กล่าวถึงงานด้าน Capacity Building สำหรับประเทศกำลังพัฒนาเป็นงานที่มีความสำคัญ และชี้แจงว่า Codex ทำหน้าที่เป็นเวทีที่เป็นกลางที่ประเทศสมาชิกใช้ในการเจรจาเพื่อตกลงในเรื่องมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ

Mr. Alan Randell, Codex Secretary ได้ให้ความสนใจกับประเด็นที่ประเทศไทยได้เสนอให้ FAO ดำเนินการจัดการประชุมหารือเกี่ยวกับสารตกค้างในอาหารที่ไม่มีการกำหนดค่า Acceptable Daily Intake (ADI) และค่า Maximum Residue Level (MRL) และพร้อมกันนี้ FAO ต้องการที่จะได้ข้อมูล

จากประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดการเรื่องการค้าของสารคลอแรมฟินิโคล (Chloramphenicol) ในสิ่งแวดล้อม เช่น ในแหล่งน้ำ หลังจากที่ได้มีการหยุดใช้สารชนิดนี้ในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปใช้ในการประเมินความเสี่ยงของสารชนิดนี้ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาในผลิตภัณฑ์กุ้งและไก่ส่งออกของไทย FAO มีความพอใจในการแก้ไขปัญหาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดย FAO ได้ขอให้ประเทศไทยได้จัดส่งข้อมูลแนวทางและวิธีปฏิบัติในด้านการใช้สารต้องห้ามต่าง ๆ ในการเลี้ยงกุ้งและไก่ รวมทั้งกระบวนการตรวจสอบและการรับรองก่อนที่จะมีการส่งออกจนเป็นที่ยอมรับของ EU เพื่อนำไปพิจารณาในการประชุมของคณะกรรมการ Joint Expert Consultation on Food Additive (JECFA) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 โดยกำหนดการรับข้อมูลประกอบการพิจารณาภายในเดือนสิงหาคม 2546

เรื่องของมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าอาหาร ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไยนั้น คณะกรรมาธิการฯ ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและได้เสนอให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงของ FAO ให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบกลางเกี่ยวกับสินค้าอาหารให้เกิดความเป็นธรรมกับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งเจ้าหน้าที่ของ FAO โดยคณะกรรมการ Codex (CAC) ได้ยอมรับและให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับ FAO ต่อไป

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ยังได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ Dr. Agostino Macri เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสถาบันสุขภาพสัตว์ (High Health Institute) อิตาลี ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการด้านยาสัตว์ของ EU โดยขอให้ทาง Dr. Macri ได้เข้าใจและให้การสนับสนุนมาตรการการแก้ไขปัญหาสารตกค้างในกุ้งและไก่ของไทยเพื่อที่จะให้คณะกรรมการ (Standing Committee on Veterinary Drug) ของ EU ที่กรุงบรัสเซลส์ ได้ทราบความตั้งใจของฝ่ายไทย รวมทั้งการที่จะแก้ไขปัญหาทางด้านเทคนิคดังกล่าวร่วมกันต่อไป

4. การจัด Global Forum of Food Safety Regulators (GF II)

Mr. De Haen ได้กล่าวขอบคุณประเทศไทยที่รับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม The Second Global Forum of Food Safety Regulators (GF II) ในปี 2547 พร้อมทั้งชมเชยประเทศไทยที่ได้ประกาศปี 2547 เป็นปี Food Safety ซึ่งนับเป็นประเทศแรกของโลก

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้แสดงความยินดีและชื่นชมผลการปฏิบัติงานของเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐอิตาลี และอัครราชทูตฝ่ายการเกษตร (ดร.พจน์ ชุมศรี) ที่ได้ทำงานร่วมกับ FAO ผลักดันให้ประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน The Second Global Forum of Food Safety Regulators (GF II) ในปี 2547 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่ได้กำหนดให้ปี 2547 เป็นปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศไทย เป็นการเพิ่มบทบาทในเวทีโลกของประเทศไทย ในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) และเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพและคุณภาพของขบวนการผลิตและแปรรูปสินค้าอาหารไทย ทั้งนี้ FAO ได้ขอบคุณประเทศไทยผ่านทางคณะกรรมการการเกษตรฯ ที่ได้รับเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมดังกล่าว

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่อง การใช้ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะกับสัตว์ที่ใช้บริโภค

ในระหว่างการเจรจากับผู้แทนต่าง ๆ ของ FAO นั้น คณะกรรมการฯ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญมากในด้านยาสัตว์และสารปฏิชีวนะที่ใช้กับสัตว์ คือ Dr. Agostino Macri ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์ (High Health Institute) ของสาธารณรัฐอิตาลี และยังดำรงตำแหน่งสำคัญที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศ คือเป็น “ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานและปริมาณสารตกค้างจากการใช้ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะในผลิตภัณฑ์สัตว์ที่คนบริโภคได้ (Maximum Residue Limited: MRL) และ/หรือ การใช้สาร ดังกล่าวอันเป็นผลก่อให้เกิดหรือเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคร้ายในคนที่ตกค้างอยู่ในผลิตภัณฑ์สัตว์” ทำให้ทราบข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่วงการค้าและการบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ของประเทศไทยได้ต่อไป สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

FAO ได้ให้ความสำคัญกับการใช้ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของสัตว์และการที่คนบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เช่น เนื้อ นม เนย ไข่ ฯลฯ เป็นอาหาร อันจะส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพของผู้บริโภค Dr. Macri ได้ให้ข้อมูลว่ายาสัตว์และสารปฏิชีวนะที่ใช้กับสัตว์ปัจจุบันมีหลายบริษัทและหลายประเทศผลิตขึ้นมาจำหน่ายเป็นจำนวนมาก บางชนิดก็ได้ผลในการควบคุมป้องกันโรคต่างๆ แต่หลายชนิดก็ไม่ได้ผล บางชนิดที่ใช้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพสูงแม้สามารถป้องกันหรือควบคุมโรคได้แต่ก็มีปริมาณสารตกค้างเหลืออยู่ในผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ใช้เป็นอาหารเกินปริมาณที่จะยอมรับได้อย่างปลอดภัย สารตกค้างบางชนิดแม้จะมีปริมาณเพียงเล็กน้อยแต่อาจจะก่อให้เกิดโรคร้ายแรงได้ ทาง FAO เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการควบคุมดูแลการใช้สารเหล่านี้ จึงได้กำหนดมาตรฐานของยาสัตว์และสารปฏิชีวนะที่โรงงานต่างๆ ผลิตออกมาเพื่อจำหน่าย ซึ่งยาสัตว์และสารปฏิชีวนะเหล่านี้จะต้องได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานปริมาณสารตกค้างฯ เสียก่อน ภายใต้หลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะใดที่เมื่อทำการตรวจสอบทางวิชาการแล้วภายใน 2 ปี ให้ผลตรงตามที่โรงงานกำหนดสรรพคุณไว้ คณะกรรมการฯ จะอนุญาตให้ผลิตจำหน่ายได้
2. ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะใดที่เมื่อทำการตรวจสอบทางวิชาการแล้วภายใน 3 ปี ยังไม่ได้ผลครบถ้วนตามสรรพคุณที่โรงงานกำหนดไว้ ให้โรงงานนำไปตรวจสอบแก้ไข
3. ยาสัตว์และสารปฏิชีวนะใดที่เมื่อทำการตรวจสอบทางวิชาการแล้วภายใน 4 ปี ยังไม่ได้ผลตามที่โรงงานกำหนดสรรพคุณไว้ ให้ระงับการผลิตยาสัตว์และสารปฏิชีวนะนั้น ๆ เพื่อการจำหน่าย

ส่วนสารเติมแต่ง (additives) ทั้งรส กลิ่นและสีไม่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ

ชุดนี้

LI RT

เมื่อยาสัตว์และสารปฏิชีวนะได้ผ่านการทดสอบและประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาเฉพาะกรณี เช่น การกำหนดระดับ MRL สำหรับสัตว์อ่อน ก็จะใช้ได้เฉพาะสัตว์อ่อนเท่านั้น แต่จะไม่นำไปใช้ในกรณีของสัตว์ที่จะขุนให้อ้วนเป็นต้น หลังจากได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประเมินฯ แล้วจึงเสนอให้คณะกรรมการชุดนี้รับผิดชอบขึ้นทะเบียนกำหนดระดับ MRL ได้ต่อไป

จนถึงปัจจุบันคณะกรรมการดังกล่าวได้อนุญาตให้ใช้สารปฏิชีวนะได้เพียง 4 ชนิดเท่านั้น แต่แนวโน้มในอนาคต (ปี 2549 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจะห้ามการใช้สารปฏิชีวนะทุกชนิดกับสัตว์.

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการศึกษาดูงาน ของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

1. จากการพบปะหรือกับคณะผู้บริหารระดับสูงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ในครั้งนี้ ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าองค์กรนี้เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง เพราะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการเกษตรและอาหารของโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยโดยตรง โดยเฉพาะนโยบายด้านการลดความอดอยากและนโยบายด้านความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่สำคัญของไทย ดังนั้น ประเทศไทยควรให้การสนับสนุนองค์การแห่งนี้ และในขณะเดียวกันก็ควรที่จะใช้ช่องักการนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยสูงสุด โดยสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1.1 ปรับสภาพภาพของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงโรม ให้เป็นคณะผู้แทนถาวรไทย และเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ไทยให้เพียงพอต่อการทำงานเชิงรุกในองค์กรแห่งนี้ เพื่อประสิทธิภาพและความสะดวกคล่องตัวในการปฏิบัติงานของคณะเจ้าหน้าที่

1.2 วางยุทธศาสตร์ในการทำงานของคณะผู้แทนถาวร ให้สามารถผลักดันนโยบายระหว่างประเทศด้านการเกษตรและอาหารให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยให้มากที่สุด

1.3 ผลักดันให้มีชาวไทยเข้าทำงานประจำในองค์กรแห่งนี้เป็นจำนวนเพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีคนไทยเพียงหนึ่งท่านที่ปฏิบัติงานประจำในองค์กรนี้

2. ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ให้ความร่วมมือในการจัดหาและส่งข้อมูลให้แก่ FAO เพื่อนำเสนอแนวนโยบายและการปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพของประเทศไทยต่อที่ประชุมตามที่ปรากฏในข้อ 3

3. ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) เตรียมความพร้อมในการจัดการประชุม The Second Global of Food Safety Regulayors ต่อไปโดยด่วน และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่ควรมีการเตรียมการเพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ และเป็นประโยชน์แก่ ประเทศไทยสืบต่อไป

อนึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีโอกาสเข้ารับฟังการชี้แจงเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเกษตรใหม่ (New Common Agriculture Policy) จาก Mr.Jervi Glucksman, Director General Agriculture ของสหภาพยุโรป ที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม รวมทั้งการรับสมาชิกเพิ่มอีก 10 ประเทศ ในปี 2547 ซึ่งจะทำให้สหภาพยุโรปมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 25 ประเทศ ครอบคลุมเกือบทุกประเทศในทวีปยุโรป ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า นโยบายการปฏิรูปการเกษตรใหม่ของสหภาพยุโรปนี้ จะมีผลกระทบต่อทั้งทางด้านบวกและด้านลบแก่ประเทศไทย รัฐบาลจึงควรให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาศึกษาผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว และกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยที่จะเผชิญกับผลกระทบในทุก ๆ ด้านจากการปฏิรูปดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์กับประเทศไทยต่อไป.

LIRT

แถลงข่าวการศึกษาดูงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา นำโดยนายอนันต์ ดาโลดม ประธานคณะกรรมการฯ นางนันทนา สงฆ์ประชา นายสมบูรณ์ ทองบุราณ นายณภินทร ศรีสรรพวงค์ นายสม ติยะศ นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ และคณะฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเกษตร และสู่ทางการส่งสินค้าเกษตรไทยไปขายในตลาด EU ตลอดจนปัญหาและแนวทางแก้ไข โดยเข้าพบเจรจากับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ EU ในวันที่ 8 กรกฎาคม 2546 ณ สำนักงานใหญ่ของประชาคมยุโรป (EU) และเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ FAO ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2546 ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. EU กำลังอยู่ระหว่างการปฏิรูปเพื่อกำหนดนโยบายร่วมทางการเกษตรของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปครั้งใหม่ที่สำคัญมาก (The New Common Agricultural Policy: CAP) ซึ่งเน้นรูปแบบการเกษตรที่ทันสมัยและมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลกในขณะเดียวกันก็ปกป้องเกษตรกรผู้ผลิตให้มีมาตรฐานการครองชีพและรายได้สูง ทั้งนี้การผลิตของเกษตรกรต้องไม่เป็นผลเสียต่อสภาพแวดล้อมในขณะที่ผู้บริโภคต้องได้รับสินค้าที่ปลอดภัยต่อสุขภาพด้วย

2. EU พยายามวางนโยบายเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการอุดหนุนทางการเกษตร โดยสนับสนุนเกษตรกรให้ผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานมากขึ้น การลดหรือการใช้สารเคมี ลดการอุดหนุนการส่งออก ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการค้าเสรีของ WTO และสนับสนุนการเลิกใช้กำแพงภาษีในการส่งออกนำเข้าสินค้าเกษตรภายใต้นโยบายดังกล่าว จึงจะเน้นการอุดหนุนโดยการจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรโดยตรง (Direct Income Payment)

3. ในทัศนะต่อการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สินค้าที่ผ่านการตัดแต่งพันธุกรรม (GMO) นั้น EU คำนึงถึงผู้บริโภคเป็นหลัก ถ้าผู้ผลิตไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่าปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมแล้ว ก็ต้องใช้วิธีการติดฉลากให้ชัดเจนแล้วปล่อยให้ผู้บริโภคเป็นผู้ตัดสินใจเอาว่าจะซื้อหรือไม่

4. ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ FAO ในเรื่องของมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าอาหาร ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทย โดยคณะกรรมการฯ ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นรวมทั้งได้เสนอให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงของ FAO ให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบกลางเกี่ยวกับสินค้าอาหารให้เกิดความเป็นธรรมกับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งทาง FAO โดยคณะกรรมการ Codex (CAC) ได้ยอมรับและให้ข้อคิดเห็นในการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับ FAO ต่อไป

5. สำหรับการแก้ไขปัญหาสารตกค้างในผลิตภัณฑ์กุ้งและไก่ส่งออกของไทย ทาง FAO มีความพอใจในการแก้ไขปัญหาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพของไทย โดย FAO ได้ขอให้ประเทศไทยได้จัดส่งข้อมูลแนวทางและวิธีปฏิบัติในด้านการระงับการใช้สารต้องห้ามต่างๆ ในการเลี้ยงกุ้งและไก่ รวมทั้งกระบวนการตรวจสอบและการรับรองก่อนที่จะมีการส่งออก จนเป็นที่ยอมรับของ EU เพื่อทาง FAO จะได้นำเอาวิธีการ

ดังกล่าวเสนอเข้าสู่ที่ประชุม Joint FAO/WHO Expert Committee on Food additives (JECFA) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

6. คณะกรรมาธิการฯ ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ Dr. Agostino Macri เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสถาบันสุขภาพอนามัยสัตว์ (High Health Institute) อิตาลี ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมาธิการด้านยาสัตว์ของ EU ขณะนี้ โดยขอให้ทาง Dr. Macri ได้เข้าใจและให้การสนับสนุนต่อมาตรการการแก้ไขปัญหารสชาติในกุ้งและไก่ของไทยเพื่อที่จะให้คณะกรรมาธิการ (Standing Committee on Veterinary Drug) ของ EU ที่กรุงบรัสเซลส์ ได้ทราบความตั้งใจของฝ่ายไทย รวมทั้งการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกันต่อไป

7. คณะกรรมาธิการฯ ได้แสดงความยินดีและชื่นชมผลการปฏิบัติงานของเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี และอัครราชทูตฝ่ายการเกษตร (ดร.พจน์ ชุมศรี) ที่ได้ทำงานร่วมกับ FAO ผลักดันให้ประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน The Second Global Forum of Food Safety Regulators (GF II) ในปี 2547 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่ได้กำหนดให้ปี 2547 เป็นปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศไทย เป็นการเพิ่มบทบาทในเวทีโลกของประเทศไทย ในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) และเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพและคุณภาพของขบวนการผลิตและแปรรูปสินค้าอาหารไทย ทั้งนี้ทาง FAO ได้ขอขอบคุณประเทศไทยผ่านทางคณะกรรมาธิการฯ ที่ได้รับเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมดังกล่าว

ภาคผนวก

Legislative Institutional Repository of Thailand

นโยบายเกษตรร่วม (Common Agricultural Policy)

สนธิสัญญากรุงโรมได้ก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Community: EEC) ขึ้นในปี 2500 โดยมีสมาชิกเริ่มแรก 6 ประเทศ ประกอบด้วยบทบัญญัติให้มี "นโยบายเกษตรร่วม" (Common Agricultural Policy: CAP) ขึ้น นโยบายมุ่งที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตทางการเกษตรของยุโรปให้มีความเป็นอยู่ของเกษตรกรที่ดี ทำให้ตลาดผู้ผลิตทางเกษตรมีเสถียรภาพและรับรองความมั่นคงด้านปริมาณอาหาร ราคายุติธรรมสำหรับผู้บริโภค

การประชุมของประชาคมยุโรป ในปี 2501 ได้วางหลักการสำคัญของนโยบายเกษตรร่วม (CAP) ไว้ดังนี้

1. ตลาดเดียว (การรับรองการค้าเสรีระหว่างประเทศสมาชิกของประชาคมฯ)
2. สิทธิที่สมาชิกประชาคมได้รับก่อน (สมาชิกของประชาคมฯได้รับก่อนในเรื่องผลิตภัณฑ์เกษตรกรของสมาชิกโดยไม่ห้ามการนำเข้าสินค้าจากประเทศนอกประชาคมฯ)
3. การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้านการเงิน (งบประมาณการเกษตรร่วมภายใต้นโยบายเกษตรร่วม)

นโยบายเกษตรร่วมช่วงศตวรรษแรกประสบความสำเร็จอย่างมาก ผลผลิตเกษตรเพิ่มอย่างสม่ำเสมอ จากปี 2505 ถึง ปี 2515 ทำให้มีอาหารเพียงพอสำหรับ 6 ประเทศสมาชิกแรกและมีราคาสินค้าถูก

อย่างไรก็ตามต้นปี 2513 เนื่องจากความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจบางส่วนและเทคโนโลยีส่งผลดีทางเกษตร การผลิตล้นตลาดเกิดขึ้น มีสต็อกมากขึ้นและมีรายจ่ายทางเกษตรขึ้น ๆ ลง ๆ ขณะเดียวกันเริ่มเห็นได้ชัดว่านโยบายการจัดการด้านการตลาดที่มีอยู่ไม่สามารถสนองความต้องการของประชาคมฯ ได้ นโยบายต้องการเน้นด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของฟาร์มและส่งเสริมการผลิตแบบหลากหลายมากขึ้น

ในการเผชิญกับสิ่งท้าทายเหล่านี้ การปรับปรุงนโยบายเกษตรร่วมครั้งแรก ได้เกิดขึ้นหลายอย่างในปี 2513 และ 2523 นโยบายการปรับราคา การเข้มงวดการแทรกแซงราคา การควบคุมการผลิต และการนำระบบควบคุมการใช้จ่ายทางเกษตร การเพิ่มการกระตุ้นการพัฒนาในชนบท การอบรมเกษตรกร ความช่วยเหลือด้านการเงินกับบุคลากร การลงทุนในการทำฟาร์มสมัยใหม่ และแม้แต่โครงการพิเศษที่จะช่วยเหลือพื้นที่ที่ยากลำบากและอาศัยอยู่บนพื้นที่สูง

ปี 2535 การปรับปรุงนโยบายเกษตรร่วมได้มีการดำเนินการหลายอย่าง โดยมุ่งที่การจัดการด้านการตลาดเพื่อปรับการฟื้นฟูความสมดุลของตลาดและให้ความช่วยเหลือมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนเรื่องการจ่ายค่าชดเชยโดยตรง สินค้าล้นตลาดลดลง การตลาดกลับไปสมดุลและราคาสินค้าของประชาคมฯ เริ่มมุ่งไปสู่ระดับราคาโลกขณะที่รายได้จากฟาร์มในภาพรวมดีขึ้น

LIART

อย่างไรก็ตาม ปี 2533 จะเห็นได้ว่ามีประเด็นอื่นเกิดขึ้น เห็นได้ชัดว่าผลิตภัณฑ์เกษตรของประชาคมฯ มีการแข่งขันมากขึ้นในเรื่องราคาและคุณภาพ ความคาดหวังของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นและเป็นเรื่องเลวร้ายไม่ได้ที่จะให้มีการปกป้องสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม นอกประชาคมยุโรป เติบโตกับภาวะการขยายตัวของสหภาพยุโรปควบคู่กับผลกระทบของโลกาภิวัตน์และการเริ่มการเจรจาระหว่างประเทศรอบใหม่

ในการเผชิญกับการท้าทายเหล่านี้ นโยบายเกษตรร่วมได้ดำเนินการปฏิรูปต่อไป โดยเริ่มนำมาใช้ในปี 2542 และจะเริ่มปฏิบัติในปี 2543 เป็นต้นไป การปฏิรูปจะร่วมขบวนการที่ได้เริ่มในปี 2535 โดยมุ่งประเด็นหลักที่เกษตรกรได้ประสบ และเรื่องเศรษฐกิจในชนบทของสหภาพยุโรป

รูปแบบการเกษตรของยุโรป

การปฏิรูปของนโยบายเกษตรร่วม ใช้หลักการพื้นฐาน เน้น “รูปแบบการเกษตรของยุโรป” ดังนี้

1. ภาคเกษตรที่ทันสมัยและมีการแข่งขัน สามารถเข้ายึดตำแหน่งผู้นำตลาดโลก ขณะเดียวกันก็ปกป้องมาตรฐานความเป็นอยู่และรายได้ของผู้ผลิตในประเทศ
2. ภาคเกษตรที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพที่ใช้วิธีการผลิตที่ถูกต้องอนามัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. ภาคเกษตรที่บริการชุมชนชนบท สะท้อนให้เห็นถึงประเพณีที่สืบทอดกันมา สะท้อนให้เห็นความอุดมสมบูรณ์ของประเพณีและความหลากหลาย และบทบาทของชุมชนไม่เพียงแต่ผลิตอาหาร แต่ประกันความอยู่รอดของชนบทที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำงาน และรวมถึงสิ่งแวดล้อมด้วย
4. นโยบายเกษตรที่ทำได้ง่าย มีการแบ่งขอบเขตที่ชัดเจนระหว่างที่ว่าจะอะไรจะตัดสินใจที่ระดับประชาคมฯ และอะไรเป็นความผิดชอบของประเทศสมาชิกประชาคมฯ

รูปแบบของยุโรป บอกถึงนโยบายเกษตรที่โปร่งใสให้กับสาธารณชนมากขึ้น ซึ่งงานที่จะสร้างชนิดของภาคการทำฟาร์มที่สังคมต้องการหรือคาดหวังสำหรับวันนี้หรืออนาคต

ใครได้ประโยชน์จากนโยบายเกษตรร่วม?

จากเกษตรกรถึงผู้บริโภค ชุมชนชนบทถึงอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ผลประโยชน์ของนโยบายร่วมจะกระจายไปสู่ทุกส่วนของสังคม นโยบายเกษตรร่วมประกันรายได้ที่แน่นอนให้แก่เกษตรกร และทำให้แน่ใจว่าการทำฟาร์มในยุโรปสามารถแข่งขันได้ การตลาดมีเสถียรภาพและผู้บริโภคในสหภาพยุโรปได้ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและปริมาณพอเพียง

นโยบายเกษตรร่วม ช่วยรักษาเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม และประเพณีของชนบท ซึ่งมีพื้นที่ถึง 80% ของประชาคมฯ นโยบายเกษตรร่วมมีอิทธิพลแผ่ออกไปนอกเหนือจากการทำฟาร์มที่มีผลต่อธุรกิจชนบทและสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งสหภาพยุโรป นโยบายเกษตรร่วมจำเป็นสำหรับการอยู่รอดของชุมชนชนบท

LIPI

การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming)

การเพิ่มความรู้ของผู้บริโภคในประเด็นความปลอดภัยด้านอาหาร ความกังวลด้านสิ่งแวดล้อม จากเวลาที่ผ่านมามีส่วนช่วยเหลือให้การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ขยายตัวขึ้น แม้ว่าเกษตรอินทรีย์จะมีส่วนแบ่งเพียง 3% ของประชาคมยุโรปในปี 2543 การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีศักยภาพ ใหญ่ตัวมากที่สุดในภาคเกษตรในประชาคมยุโรป อัตราการเติบโตสูงถึงประมาณ 25% ต่อปี ระหว่างปี 2536 ถึง 2541 และตั้งแต่ 2541 เป็นต้นมาประมาณอัตราการเติบโตสูงถึง 30% ต่อปี ในบางประเทศสมาชิก ดูเหมือนว่ามีอัตราเติบโตสูงกว่า 30%

การเกษตรแบบอินทรีย์ ควรจะทำความเข้าใจว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเกษตรอย่างยั่งยืนและเป็นทางเลือกที่จะอยู่ได้ สำหรับแนวทางการเกษตรแบบดั้งเดิม ตั้งแต่ประชาคมยุโรป มีกฎเกณฑ์เกษตรอินทรีย์ใช้ในปี 2535 ฟาร์มเป็นหมื่นได้ปรับเปลี่ยนเป็นเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้บริโภค มีความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์มากขึ้น

ความยั่งยืนของทั้งภาคเกษตรและสิ่งแวดล้อมเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของนโยบายเกษตรร่วม (CAP)

“การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะเกี่ยวข้องกับการผลิตอาหารรวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรและการปกป้องสิ่งแวดล้อมของธรรมชาติอย่างชัดเจน ดังนั้น ความต้องการของประชาชนในวันนี้จะไม่ต้องกังวลกับความเปราะบางของประชาชนในอนาคตที่จะได้ตามที่ต้องการ”

วัตถุประสงค์นี้ ต้องการให้เกษตรกรพิจารณาถึงผลกระทบของกิจกรรมของเกษตรกรที่มีผลต่อเกษตรกรเองในอนาคตและระบบที่จะใช้จัดการกับสิ่งแวดล้อม และผลที่เกษตรกรผู้บริโภคและผู้จัดทำนโยบายได้รับจากเรื่องเกษตรอินทรีย์

อะไรคือการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์?

การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์แตกต่างจากการทำฟาร์มระบบอื่นๆ หลายอย่างการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์เน้นการนำเอาทรัพยากรกลับมาใช้อีก การนำเอาของที่ใช้แล้ว กลับไปในดิน อาหารพืชจากขยะของผลิตภัณฑ์ สำหรับสัตว์การเลี้ยงเพื่อเอาเนื้อและสัตว์ปีก จะต้องปฏิบัติด้วยวิธีเฉพาะสำหรับความเป็นอยู่ของสัตว์และเลี้ยงโดยใช้อาหารธรรมชาติ การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์คำนึงถึงระบบสิ่งแวดล้อมในการควบคุมศัตรูและโรคของพืชและสัตว์ หลีกเลี่ยงการใช้สารสังเคราะห์เคมีกับยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าหญ้า ปุ๋ยเคมี ฮอริโมนสำหรับการเจริญเติบโตและสารปฏิชีวนะ พืชหรือสัตว์ตัดต่อสารพันธุกรรม เกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์จะใช้เทคนิคต่างๆ ที่ช่วยให้ระบบนิเวศวิทยายั่งยืนแทนและช่วยลดมลภาวะ

ระเบียบวาระการประชุม ปี 2543 ของประชาคมยุโรปเกี่ยวกับเนื้อหาของการปฏิบัติเน้นมาก ด้านการพัฒนาชนบทเป็น "เสาหลักที่สอง" ของนโยบายเกษตรร่วมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เนื้อหาของการปฏิบัติต้องการให้ประเทศสมาชิก ใช้มาตรการที่เหมาะสมปกป้องสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านการเกษตร ปัจจุบันเกษตรกรที่คาดหวังว่าจะยึดถือมาตรฐานพื้นฐานสิ่งแวดล้อมที่แน่นอน โดยจะไม่ได้เงินชดเชยใดๆ และการใช้มาตรการคิดเงินผู้ทำให้เกิดมลภาวะ อย่างไรก็ตามมาตรการเกษตรสิ่งแวดล้อมภายใต้แผนการพัฒนาชนบท เสนอค่าใช้จ่ายให้เกษตรกรสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องที่มากกว่าการทำการเกษตรดีที่เหมาะสม เกษตรกรที่ทำฟาร์มอินทรีย์สามารถเรียกร้องเงินค่าตั้ง (Premium) เกี่ยวกับเกษตรสิ่งแวดล้อมได้เพราะเป็นที่ยอมรับกันว่าระบบการทำฟาร์มแบบนี้ให้ประโยชน์กับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์สามารถได้รับการสนับสนุนผ่านโครงการช่วยเหลือการลงทุนภาคเกษตรในเรื่องการผลิตแบบดั้งเดิม การแปรรูป และการตลาดจากการสนับสนุนทั้งหลายเหล่านี้ กรอบของนโยบายการพัฒนาชนบทมีส่วนช่วยเหลืออย่างมากในการขยายการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้เข้าใจบทบาทและการดำเนินการของการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ของนโยบายการทำฟาร์มของประชาคมฯ ว่าจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาอื่น ๆ รวมถึง

- ภาระของผู้บริโภค
- การประกันคุณภาพและกฎระเบียบ
- การแผ่ขยายการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ของประชาคมฯ ในปัจจุบัน
- บทบาทของการทำฟาร์มแบบผสมผสาน
- การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาชนบท

ทางเลือกของผู้บริโภค

ความต้องการของผู้บริโภคก่อให้เกิดการกระตุ้นในเรื่องอาหารและการพัฒนาด้านเทคโนโลยี เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านพันธุกรรม และการฉายรังสีอาหาร ให้คิดถึงความปลอดภัยของอาหาร การเพิ่มความถี่ของการรับรองคุณภาพอาหารและข้อมูลถึงวิธีการผลิตมากขึ้น ในขณะเดียวกันความกังวลของสาธารณะจากความเสียหายที่ไม่มีทางแก้ไขกลับอย่างเดิมได้กับสิ่งแวดล้อมจากการกระทำที่ทำให้เกิดมลภาวะกับดิน น้ำ การลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายระบบนิเวศที่ละเอียดอ่อน ทำให้มีการเรียกร้องถึงบทบาทความรับผิดชอบของสาธารณะมากขึ้นกับสมบัติดั้งเดิมตามธรรมชาติ ตรงข้ามกับเรื่องราวเหล่านี้ การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ ครั้งหนึ่งมองกันว่าเป็นความสนใจเพียงเล็กน้อยของตลาด ปัจจุบันการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ไม่ใช่เพียงแต่ผลิตอาหารที่ปลอดภัยแต่จัดให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วย

LIART

ค่าใช้จ่ายสำหรับการรับรองคุณภาพและความปลอดภัย

อาหารที่ผลิตแบบอินทรีย์มักจะมีราคาแพงกว่าอาหารผลิตแบบดั้งเดิม เป็นปัจจัยที่แต่ก่อนคิดว่าเป็นตัวจุดไม่ให้เกิดการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ขยายตัว อย่างไรก็ตามปัจจุบันผู้บริโภคส่วนใหญ่พร้อมจะจ่ายราคาแพงขึ้น เพื่อให้ได้รับคำรับรองความปลอดภัยและคุณภาพของอาหาร แต่ก่อนอาหารผลิตแบบอินทรีย์จะหายากตามร้านทั่วไปนอกจากร้านที่ขายเฉพาะ ปัจจุบันห้างขายตามซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วไปในยุโรป นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์ที่มีการขยายชนิดมากขึ้นที่ผู้บริโภคสามารถซื้ออาหารแบบอินทรีย์ทั้งหมดได้สำหรับเป็นอาหารทั้งสัปดาห์ ซึ่งหลายปีก่อนชนิดของอาหารอินทรีย์จะจำกัดจำพวกพืชผัก เนื้อสัตว์ สัตว์ปีก นม เนย และผลไม้ การขยายตัวของตลาดผู้บริโภคเป็นปัจจัยหลักที่กระตุ้นให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนไปผลิตเกษตรอินทรีย์

ผลประโยชน์ของการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์กับการพัฒนาชนบท

การทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์และการทำฟาร์มแบบผสมผสานเป็นตัวแทนโอกาสที่แท้จริงที่ส่งผลให้เศรษฐกิจชนบทให้กระเตื้องขึ้นอย่างมากจากการพัฒนาอย่างยั่งยืน แน่นนอนโอกาสการจ้างงานใหม่ เห็นได้ชัดในการทำฟาร์ม การแปรรูป และการบริการอื่น ๆ ในการเติบโตของภาคอินทรีย์เช่นเดียวกันให้ประโยชน์กับสิ่งแวดล้อม ระบบการทำฟาร์มแบบนี้สามารถนำผลประโยชน์อย่างสำคัญสู่ทั้งด้านเศรษฐกิจและความสามัคคีในสังคมชนบท การสนับสนุนทางการเงินและสิ่งจูงใจอื่น ๆ ห้างขายสำหรับเกษตรกร ที่จะปรับเปลี่ยนการผลิตแบบอินทรีย์ในเรื่องการจัดรูปแบบการดำเนินงาน เพื่อช่วยภาคนี้ให้เติบโตและสนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซการผลิตอาหาร

การปรับปรุงการเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่ถูกต้องทางการเกษตรของการทำฟาร์มมีความสำคัญมากขึ้น เพราะความกังวลของสาธารณชนในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหารและอาหารที่เกี่ยวกับสุขภาพอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้น เพื่อยืนยันขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารตั้งแต่ “ฟาร์มถึงโต๊ะอาหาร” และขณะเดียวกันก็ยังรักษาความมั่นใจของผู้บริโภค ความโปร่งใสของระบบการจับบันทึกต้องจัดทำขึ้น ผู้วางแผนการผลิตต้องการได้รับข้อมูลอย่างรวดเร็วเพื่อสามารถระบุถึงปัญหาที่กำลังจะเกิดหรือเอาประโยชน์จากโอกาสใหม่ที่อาจจะเกิดขึ้น

การใช้ข้อมูลฟาร์มเพื่อจัดรูปอนาคต

การใช้ระบบตรวจสอบกับการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ เป็นการผสมผสานรายละเอียดของรายงานให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ในขณะเดียวกันการออกแบบใหม่ ๆ เพื่อใช้ปรับปรุงการเก็บข้อมูลและข้อมูลสถิติเกษตรที่จะนำมาใช้ได้ ได้รับการพัฒนาจากสำนักงานสถิติของยุโรป (Eurostat) ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดพิมพ์ข้อมูล

LIART

เครื่องมือวิเคราะห์เหล่านี้ปัจจุบันให้บริการสนองวัตถุประสงค์มากมาย ไม่เพียงแต่ช่วยผู้ที่กำหนดนโยบายในด้านข้อมูล แนวโน้มความเสี่ยง และโอกาสในกิจกรรมเกษตร ข้อมูลเหล่านี้ยังให้หลักฐานสำหรับผู้บริโภคที่มองหาข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตและการแปรรูปอาหาร

บทบาทการออกกฎ ข้อบังคับ

ระหว่างการพัฒนาปฏิรูปนโยบายเกษตรร่วมเริ่มปลายปี 2523 ได้มีการยอมรับบทบาทสำคัญของการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ที่จะมีบทบาทเหมาะกับวัตถุประสงค์ที่จะทบทวน เช่น การลดการผลิตที่ล้นตลาด ส่งเสริมสินค้าคุณภาพและการจัดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแบบผสมผสานกับการเกษตร สำหรับการทำให้ฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อให้ผู้บริโภคมีความไว้วางใจ พบว่ากฎข้อบังคับที่กวดขันครอบคลุมการผลิตและคุณภาพเป็นสิ่งจำเป็น เช่นเดียวกับมาตรการที่จะปกป้องการอ้างสิทธิ์ที่ขอลงทะเบียนสินค้าอินทรีย์ทุกวันนี้ ผู้บริโภคเรียกร้องมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าอาหารที่บริโภคมีการผลิตอย่างไร จาก “ฟาร์มถึงโต๊ะอาหาร” และเสาะหาคำยืนยันรับรองเกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลและการผลิตที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและคุณภาพได้มีการปฏิบัติทุกขั้นตอนการผลิตตามกฎหมาย ข้อบังคับ

การเปลี่ยนแปลงที่ได้รับความนิยมสำเร็จจากข้อบังคับ

กฎข้อบังคับได้นำมาใช้เพื่อรับรอง วิธีการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์จริง ซึ่งแปรกรอบการทำงานรวมสำหรับการผลิตพืชและปศุสัตว์สำหรับการติดตาม การแปรรูป และการตลาดของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ กฎข้อบังคับเหล่านี้ควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่จะเข้าตลาดประชาคมยุโรปด้วย

กฎข้อบังคับแรกของการทำฟาร์มแบบเกษตรอินทรีย์ (กฎข้อบังคับของ EEC เลขที่ 2029/91) ยกเว้นปี 2534 และเริ่มใช้เมื่อปี 2535 ฟาร์มหลายฟาร์มทั่วประเทศฯ ได้รับเปลี่ยนวิธีการผลิตแบบอินทรีย์ซึ่งเกษตรกรต้องการให้ทางราชการยอมรับสถานภาพการผลิตแบบอินทรีย์ การปรับเปลี่ยนใช้เวลา 2 ปี สำหรับพืชล้มลุก และใช้เวลา 3 ปี สำหรับพืชยืนต้น ในเดือนสิงหาคม 2542 กฎเกี่ยวกับการผลิต การติดตามและการตรวจสอบที่ตรงกันของพันธุ์สัตว์ (ตัวอย่างพวกวัว ควาย แพะ แกะ และสัตว์ปีก) ได้เป็นที่ยอมรับของประชาคมยุโรปตามข้อบังคับ EEC เลขที่ 1804/1999 ข้อตกลงนี้ครอบคลุมเรื่องอาหารสัตว์ การป้องกันโรคและการดูแลด้านสัตว์แพทย์ สวัสดิภาพของสัตว์ การปฏิบัติด้านสัตวบาล และการจัดการเรื่องมูลสัตว์ ส่วนการตัดต่อสารพันธุกรรม (GMO) และผลิตภัณฑ์จาก GMO ไม่ว่าจะเป็พืชและสัตว์ไม่อนุญาตให้ใช้

กฎข้อบังคับรวมถึงการนำเข้าผลิตภัณฑ์เกษตรแบบอินทรีย์จากประเทศที่สามซึ่งมีเกณฑ์การผลิตแบบอินทรีย์และระบบควบคุมที่ประชาคมยุโรปยอมรับเทียบเท่า

มาตรการควบคุม

ระเบียบการปฏิบัติที่ใช้บังคับมีความสำคัญเท่ากัน การรับรองว่าผู้ผลิตทุกคนที่อ้างสิทธิ์เป็นผู้ผลิตแบบอินทรีย์ได้ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานที่รับผิดชอบตรวจสอบของแต่ละประเทศ หน่วยงานเหล่านี้ได้รับ

การมอบหมายและขึ้นอยู่กับกฎบังคับ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่มีหน้าที่ที่จะพิสูจน์ความจริง ความสามารถของผู้ผลิตในการบริหารแผนงานตรงไปตรงมาและอย่างมีประสิทธิภาพ

การตรวจสอบครอบคลุมทุกขั้นตอนในขบวนการผลิตในการเก็บรักษา การแปรรูป และการบรรจุหีบห่อ การตรวจสอบฟาร์มจะต้องทำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยไม่แจ้งให้เกษตรกรทราบก่อนการ ลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนกฎทุกชนิดรวมถึงการถอดถอนสิทธิ์ในการอ้างสิทธิการผลิตแบบอินทรีย์ของสินค้าเขต ร้อนกับบทลงโทษที่รุนแรง สำหรับผู้ฝ่าฝืนในกรณีรุนแรง การเก็บรายงานอย่างละเอียด รวมถึงเกษตรกรผู้เลี้ยง ปลูกสัตว์ พร้อมกับรายงานที่สมบูรณ์ทุกชนิด เกี่ยวกับระบบการจัดการปลูกสัตว์

เครื่องหมายอินทรีย์

ในเดือนมีนาคม 2543 คณะกรรมาธิการยุโรปได้นำเครื่องหมายมีอักษร “การทำฟาร์มแบบ เกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นระบบควบคุมของประชาคม” มาใช้ด้วยความสมัครใจ ผู้ผลิตที่มีระบบและผลิตภัณฑ์ได้ รับการตรวจสอบตามกฎหมายข้อบังคับของประชาคมยุโรป

ผู้บริโภคที่ซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายย่อมไว้วางใจในเรื่อง

1. อย่างน้อยส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่า 95% ผลิตแบบอินทรีย์
2. ผลิตภัณฑ์เป็นไปตามกฎของแผนการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ
3. ผลิตภัณฑ์ได้มาโดยตรงจากผู้ผลิตหรือผู้จัดเตรียมในหีบห่อที่ปิด
4. ผลิตภัณฑ์มีชื่อของผู้ผลิต ผู้จัดเตรียมหรือผู้ขาย และชื่อหรือรหัสของหน่วยงานตรวจสอบ

การทำฟาร์มแบบผสมผสาน

เพื่อการใช้อย่างมั่นคงต่อสิ่งแวดล้อมของวิธีการทำฟาร์มดั้งเดิม

ขณะที่สถิติของการเจริญเติบโตของภาคอินทรีย์เป็นเพียงทางเลือกทางหนึ่งของการทำฟาร์ม เท่านั้น รูปแบบอื่นของระบบการทำฟาร์มที่ให้ผลดีกับสิ่งแวดล้อมและการผลิตอาหารที่ปลอดภัยคุณภาพสูง ตัวอย่างหนึ่งที่โดยเฉพาะก็คือ การทำฟาร์มแบบผสมผสานโดยมีวัตถุประสงค์ที่จัดการให้เป็นแบบยั่งยืน เป็น ฟาร์มที่ให้ผลผลิตสูงที่ใช้ประโยชน์ที่ดีที่สุดของกลไกทางชีววิทยาของระบบพืชและปศุสัตว์ อย่างไรก็ตาม การเกษตรลักษณะนี้ยังใช้ปุ๋ยและใช้ยากำจัดศัตรูพืชและไม่ขึ้นกับข้อบังคับใดๆ และไม่มีระบบตรวจสอบอย่าง เป็นทางการ เป็นแค่เพียงลดการใช้ปัจจัยภายนอก และให้ใช้ปัจจัยทางธรรมชาติให้มากขึ้นในเรื่องการป้องกัน ศัตรูพืชมากกว่าการทำฟาร์มอย่างปราดิน

การทำฟาร์มแบบผสมผสาน มุ่งเน้นในแง่บวกของการดำเนินการด้านการเกษตรและมุ่งหวัง อย่างจริงจังเพื่อลดบทบาททางลบ หลักการเรื่องการทำฟาร์มแบบผสมผสานได้กำหนดไว้ใน “การริเริ่มของยุโรป เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาคการเกษตร” ตัวอย่างเช่น

1. เพื่อผลิตให้เพียงพอมีคุณภาพสูงเกี่ยวกับอาหาร เส้นใย และวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม

1. เพื่อผลิตให้เพียงพอมีคุณภาพสูงเกี่ยวกับอาหาร เส้นใย และวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม
2. เพื่อให้พอเพียงกับความต้องการของชุมชน
3. เพื่อคงไว้ซึ่งธุรกิจการทำฟาร์ม
4. เพื่อดูแลสิ่งแวดล้อม
5. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

ในการปฏิบัติการทำฟาร์มแบบผสมผสานต้องการเกษตรกรให้มีการวางแผนให้มากขึ้นและใช้เทคนิคทางการดูแลในวิธีการทำฟาร์มให้ดีที่สุด เกษตรกรสามารถลดการใช้ยากำจัดแมลงลงได้โดยการหว่านเมล็ดพันธุ์ที่ต้านทานแมลงและการปลูกพืชหลายชนิดในระบบการปลูกพืชหมุนเวียน

การจัดการด้านปศุสัตว์มุ่งเน้นที่จะดูแลสัตว์ให้มีสุขภาพดี ความเครียดน้อยและมีความเป็นอยู่สบายโดยการให้อาหาร การดูแล ที่อยู่อาศัย การขนส่งด้วยความระมัดระวังและเรื่องสวัสดิภาพของสัตว์ นอกจากนี้เกษตรกรต้องทำความเข้าใจในสถานภาพด้านกายภาพและเคมีของดินของเจ้าของฟาร์มและนำวิธีการเพาะปลูกที่ลดการพังทลายของดิน มลภาวะ และความเสียหายของโครงสร้างดิน พืชหาอาหาร พืชจากดิน และการคืนอาหารพืชกลับสู่ดินอย่างธรรมชาติ โดยการใช้อย่างสมดุลระหว่างอินทรีย์วัตถุและปุ๋ยเคมีรวมถึงขยะอินทรีย์และปุ๋ยหมัก

ฟาร์มบางฟาร์มใช้พลังงานจากฟอสซิลที่มีจำกัด การทำฟาร์มแบบผสมผสานทำเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานและเพื่อลดขยะและสิ่งปฏิกูล ขยะและสิ่งปฏิกูลของฟาร์มหลายแห่งเป็นพิษกับดิน น้ำและอากาศและควรที่จะนำกลับมาใช้ใหม่ถ้าเป็นไปได้ ฟาร์มหลายแห่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่ามากมายหลายชนิดและการทำฟาร์มแบบผสมผสานดูแลรักษาและปรับปรุงที่อยู่อาศัยของสัตว์เหล่านี้

ความปลอดภัยด้านอาหาร

การประกาศของการประชุมสุดยอดอาหารโลก ปี 2539 ที่กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลียืนยันสิทธิของทุกคนที่จะได้รับอาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพทางโภชนาการ รวมถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่พอเพียง และสิทธิของทุกคนจะต้องมีอิสระพ้นจากการโหยหิว แผนและปฏิบัติการของการประชุมสุดยอดอาหารโลกยอมรับว่า “ความปลอดภัยด้านอาหารเพื่อทุกคนทุกเวลามีโอกาสทั้งทางกายภาพและเศรษฐกิจเข้าถึงอาหารที่พอเพียง ปลอดภัยและมีโภชนาการให้พอเพียงกับความต้องการทางโภชนาการและมีสิทธิได้รับอาหารก่อนสำหรับชีวิตที่แข็งแรงและมีสุขภาพดี” การรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารเป็นเรื่องจำเป็นของแผนการความ มั่นคงของอาหาร

การประชุมอนามัยโลกครั้งที่ 53 เดือนพฤษภาคม 2543 ลงมติเรียกร้องให้องค์การอาหารโลก และประเทศสมาชิกให้การรับรองความปลอดภัยด้านอาหาร กำหนดให้เป็นบทบาทด้านอนามัยที่สำคัญโดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาระบบความปลอดภัยด้านอาหารแบบผสมผสานและยั่งยืน เพื่อลดความเสี่ยงด้าน

สุขภาพตลอดชั้นตอนของลูกโซ่อาหารทั้งหมด การรับรองได้เรียกร้องให้องค์การอาหารโลกสนับสนุนกลยุทธ์ของหลักเกณฑ์พื้นฐานในการควบคุมโรคในอาหารและให้คำแนะนำเป็นครั้งแรกในกลยุทธ์นั้น

องค์การอาหารและเกษตรของสหประชาชาติให้ความสำคัญอย่างสูงกับโครงการ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับคุณภาพความปลอดภัยและการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร องค์การอนามัยโลกมีข้อมูลมัดต่อเนื่องกันถึงหลักการพื้นฐานที่จะให้ความแน่นอนในการให้ความปลอดภัยด้านอาหารซึ่งเป็นกิจกรรมที่จำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญสำหรับแผนงานอนามัยทุกชนิด

การประชุมหลาย ๆ โอกาส สมาชิกประเทศต่าง ๆ ขององค์การอาหารและเกษตรและองค์การอนามัยโลก บรรณาธิการที่จะจัดสถานที่ประชุมเจรจาที่จะสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งเป็นความสำคัญระดับชาติและระดับสากล

แถลงการณ์โอกินาวา (2543) และเจนีว (2544) ที่ประชุมสุดยอด จี - 8 เร่งเร้าให้องค์การอาหารและเกษตร และองค์การอนามัยโลก ให้จัดประชุมระหว่างประเทศเป็นระยะเรื่องผู้กำหนดระเบียบความปลอดภัยด้านอาหาร(Food safety Regulators) "เพื่อให้ขบวนการมีความก้าวหน้าในเรื่องการปรึกษาทั่วไปด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน"

คณะกรรมการกิจการเกี่ยวกับอาหาร (Codex Alimentarius Commission: CAC)

การขยายตัวของปริมาณการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศในช่วง 50 ปีที่ผ่านมาทำให้ประชาคมโลกจำเป็นต้องพัฒนาระบบการค้าระหว่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามยกเลิกกำแพงภาษีในระบบการค้าระหว่างประเทศ ความตื่นตัวในเรื่องสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคก็เป็นที่ประเด็นสำคัญที่รัฐบาลต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจ

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) และองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้เล็งเห็นว่า ถ้าให้แต่ละประเทศกำหนดมาตรฐานขึ้นเองเพื่อใช้เป็นข้อกำหนดทางเทคนิคแทนมาตรการด้านภาษีแล้ว อาจเกิดปัญหาด้านการค้าระหว่างประเทศขึ้นได้ จึงได้ร่วมกันจัดตั้ง "คณะกรรมการกิจการเกี่ยวกับอาหาร" (Codex Alimentarius Commission: CAC) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2506 โดยสำนักงานตั้งอยู่ที่ FAO กรุงโรม ประเทศอิตาลี เพื่อทำหน้าที่กำหนดความสอดคล้องของมาตรฐานอาหารทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและมีความเป็นธรรมทางด้านการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ และคุ้มครองด้านความปลอดภัยต่อผู้บริโภคด้วย

ภายหลังเมื่อสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ได้ทำความตกลงด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชขึ้น WTO จึงได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานอาหารที่กำหนดโดย Codex เป็นมาตรฐานอ้างอิงในการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศ

การบริหารงาน

Codex ประกอบด้วยฝ่ายเลขานุการและ Codex Alimentarius Commission (CAC) ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยบริหาร (Governing Body) โดยมีสมาชิก 166 ประเทศ 1 สหภาพยุโรป 149 องค์การอิสระและอีก 58 องค์การระหว่างประเทศที่มีสถานะเป็นสมาชิกผู้สังเกตการณ์ มีคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ประกอบด้วยประธานและรองประธานทั้งหมดของคณะกรรมการต่าง ๆ (Commission) และผู้แทนสมาชิกจากแต่ละภูมิภาคอีก 7 คน นอกจากนี้ยังมีคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณายกร่างมาตรฐานอยู่อีก 23 คณะ และมีอนุกรรมการประสานงานประจำภูมิภาคอีก 6 คณะ (แผนภูมิที่ 1) CAC ทำหน้าที่ในการตัดสินใจ และจะมีการประชุมทุก 2 ปี ในระหว่างสมัยประชุม Executive Committee จะทำหน้าที่แทน CAC ส่วนฝ่ายเลขานุการทำหน้าที่ดำเนินการในลักษณะงานประจำ

บทบาทหน้าที่ของ CAC

มีหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร โดยเป็นมาตรฐานในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่มาตรฐานสำหรับสินค้าอาหารเฉพาะอย่าง มาตรฐานข้อกำหนดด้านอนามัยและการปฏิบัติในการเตรียมอาหาร มาตรฐานสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช มาตรฐานระดับสารตกค้าง มาตรฐานระดับสารปนเปื้อน มาตรฐานระดับสารปรุงแต่งอาหาร และมาตรฐานระดับการตกค้างของยาสัตว์

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างการทำงานใน Codex Alimentarius Commission

CAC

Executive Committee

Secretary

General Subjects Committee

Commodity Committee

Ad hoc task Forces

General Subjects Committee

General principles
(France)

Food additives
& contaminants
(Netherlands)

Food hygiene
(USA)

Food labeling
(Canada)

Methods of analysis
& sampling
(Hungary)

Methods of analysis
& sampling
(Hungary)

Pesticides residues
(Netherlands)

Residues of veterinary
drugs in food
(USA)

Food import & export
inspection & certification
Systems (Australia)

Nutrition & food for
special dietary uses
(Germany)

Milk & milk products
(New Zealand)

Cocoa products & chocolate
(Switzerland)

Processed Fruits & vegetables
(USA)

Meat & poultry hygiene
(New Zealand)

Fish & fishery products
(Norway)

Fish Fruit and Vegetables
(Mexico)

Fats & oils
(UK)

Sugars
(UK)
(adjourned)

Cereal Pulses & legumes
(USA)
(adjourned)

Vegetable Proteins
(Canada)
(adjourned)

Natural mineral water
(Switzerland)
(adjourned)

Fruit and Vegetable
Juices
(Brazil)

Food derived from
biotechnology
(Japan)

Animal Feeding
(Denmark)

Asia
(Malaysia)

Africa
(Uganda)

Europe
(Slovak republic)

LATIN America &
Caribbean
(Dominican
republic)

Near East
(Egypt)

North America &
South West Pacific
(Canada)

LIRT

ในปัจจุบัน CAC ได้ดำเนินการกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าอาหารชนิดต่างๆ แล้วรวมทั้งสิ้น 4,821 มาตรฐาน แยกตามชนิดของมาตรฐานต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. มาตรฐานสำหรับสินค้าอาหารเฉพาะอย่าง	237	มาตรฐาน
2. มาตรฐานข้อกำหนดด้านอนามัยและการปฏิบัติในการเตรียมอาหาร	41	มาตรฐาน
3. มาตรฐานสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช	185	มาตรฐาน
4. มาตรฐานระดับสารตกค้าง	3,274	มาตรฐาน
5. มาตรฐานระดับสารปนเปื้อน	25	มาตรฐาน
6. มาตรฐานสารปรุงแต่งอาหาร	1,005	มาตรฐาน
7. มาตรฐานระดับการตกค้างของยาสัตว์	54	มาตรฐาน

ประเทศไทยและ CAC

ไทยเข้าเป็นสมาชิกของ CAC และผู้แทนประเทศไทย (นายภักดี โพธิศิริ) เคยดำรงตำแหน่งรองประธานของ CAC 2 วาระ (พ.ศ. 2534-2537) และดำรงตำแหน่งประธานอีก 2 วาระ (พ.ศ. 2538-2541) นายแพทย์ไกรสิทธิ์ ตันติสิรินทร์ ยังเป็นชาวไทยอีกคนหนึ่งที่มียุทธศาสตร์ใน CAC เป็นอย่างสูงดำรงตำแหน่ง Director ของ Food and Nutrition Division ซึ่งเป็นที่ตั้งของฝ่ายเลขานุการของ CAC

ในปัจจุบันสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำหน้าที่เป็น Focal Point สำหรับประเทศไทย

แนวทางการทำงานในอนาคตของ CAC

จากการเผยแพร่ผลการประเมินการทำงานของ CAC เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 คณะประเมินได้เสนอให้มีการปรับปรุงการทำงานของ Codex ใน 4 ประเด็น คือ

1. การเพิ่มความรวดเร็วฉับไวในการทำงานให้มากขึ้น
2. การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น
3. มาตรฐานต่าง ๆ ที่จัดทำต้องสอดคล้องและทันต่อความต้องการของประเทศสมาชิก
4. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการพัฒนาขีดความสามารถของระบบการควบคุมด้าน

อาหาร (Food Control System) ในระดับชาติพร้อมทั้งได้เสนอลำดับความสำคัญของการจัดทำมาตรฐาน ดังนี้

- 1) มาตรฐานที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยด้านสุขภาพของมนุษย์
- 2) มาตรฐานที่ประเทศกำลังพัฒนาต้องการ
- 3) มาตรฐานที่ไม่เกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหารที่มีผลต่อสุขภาพของมนุษย์

นอกจากนั้นคณะประเมินยังได้เสนอแนะว่า Codex จะต้องร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะสำนักงานโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties: OIE) และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการอารักขาพืช (International Plant Protection Convention: IPPC) เพิ่มขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการจัดทำมาตรฐานและมีส่วนเสริมซึ่งกันและกันในส่วนที่ยังมีช่องว่าง

ในส่วนของโครงสร้าง คณะประเมินเห็นว่า Codex ควรมีอิสระในการทำงานมากขึ้น และคณะเลขานุการควรมีสถานะที่สูงขึ้น และ Codex ควรทำงานในด้าน Risk management

สำหรับขั้นตอนการจัดทำมาตรฐาน มีคำแนะนำว่าควรลดขั้นตอนจาก 8 ขั้น ในปัจจุบัน ให้เหลือเพียง 5 ขั้น และ CAC ไม่ควรทำหน้าที่ในการแก้ไขเนื้อหาของมาตรฐานที่คณะอนุกรรมการเสนอให้พิจารณา แต่ควรทำหน้าที่ในการลงมติรับรอง คัดค้าน หรือส่งกลับให้อนุกรรมการพิจารณาใหม่ เท่านั้น

เกี่ยวกับระเบียบการประชุม คณะประเมินเห็นว่าควรสนับสนุนให้มีการรวมความคิดเห็น (Pool) โดยผู้แทนของกลุ่มประเทศที่รวมตัวกัน ไม่ว่าจะเป็นการรวมตัวกันในรูปแบบกลุ่มทางเศรษฐกิจ หรือกลุ่มภูมิภาคก็ตาม

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการอารักขาพืช (International Plant Protection Convention: IPPC)

ในปัจจุบันข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และข้อตกลงด้าน กำแพงการค้าทางเทคนิคมีบทบาทที่สำคัญในการกำกับระบบการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ เปิดโอกาสให้ ประเทศต่างๆ สามารถกำหนดมาตรการทางเทคนิคที่มีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอและเหมาะสม สนับสนุนเพื่อใช้ในการปกป้องประเทศของตนไม่ให้เกิดผลกระทบจากปัญหาด้านสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืชจากการนำเข้าสินค้าเกษตรได้

ข้อตกลงระหว่างประเทศเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้เกิดความสะดวกในด้านการค้า ระหว่างประเทศ แต่มาตรการที่กำหนดโดยประเทศผู้นำเข้าเหล่านี้บางครั้งได้กลายเป็นอุปสรรคด้านการค้า เนื่องจากสาเหตุบางประการ เช่น ความแตกต่างที่กำหนดไว้ในมาตรการของแต่ละประเทศ ก่อให้เกิดความ สับสนและไม่เป็นธรรม ดังนั้น WTO จึงกำหนดให้ประเทศสมาชิกกำหนดมาตรการโดยอ้างอิงมาตรฐาน ภายใตกรอบของ "อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการอารักขาพืช" (International Plant Protection Convention: IPPC)

IPPC มีสถานะเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกของ FAO ซึ่งให้การรับรองใน การประชุมสมัชชาเมื่อ พ.ศ. 2494 เห็นพ้องร่วมกันในอันที่จะป้องกันการแพร่กระจายของศัตรูพืชจาก ประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเดินทางและการติดต่อด้านการค้าระหว่างประเทศที่ สะดวกและรวดเร็วขึ้นกว่าในอดีต

อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2495 และมีการปรับปรุงแก้ไข 2 ครั้ง (พ.ศ. 2522 และพ.ศ. 2540) โดยบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในระยะแรกที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ได้แก่ การกำหนดมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของศัตรูพืชระหว่างประเทศ และภายหลังจากที่ได้มีการ ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของอนุสัญญาในปี พ.ศ. 2540 บทบาทที่สำคัญของอนุสัญญานี้ คือ การกำหนด มาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช เพื่อสะท้อนความต้องการของข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary agreement: SPS) ที่มีขึ้นในปี พ.ศ. 2538 และได้อ้างอิงถึง อนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืช โดยกำหนดให้สมาชิกองค์การค้าโลกใช้มาตรฐานที่กำหนดโดย อนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชเป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการด้านสุขอนามัย ของตน และให้สมาชิกใช้วิธีการประเมินความเสี่ยงที่มีหลักการทางวิทยาศาสตร์รองรับในการกำหนด มาตรการใด ๆ ที่ยังไม่มีมาตรฐานระหว่างประเทศกำหนดไว้ อนึ่ง ณ ปัจจุบัน มี 120 ประเทศที่ผูกพันกับ อนุสัญญานี้

การบริหารงานของ IPPC

ด้านการดำเนินงานและบริหารจัดการ ซึ่งมีคณะเลขานุการ ตั้งอยู่ที่สำนักงานใหญ่ FAO ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ทำหน้าที่บริหารจัดการ ในปี 2540 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานด้าน

สุขอนามัยพืช (Commission on Phytosanitary Measure: CPM) เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยบริหาร (Governing Body) ปัจจุบันคณะกรรมการชุดนี้ยังมีสถานะเป็นกรรมการชั่วคราว จนกว่า 2 ใน 3 ของประเทศสมาชิก จะให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาฉบับแก้ไขในปี พ.ศ. 2540 ขณะนี้คณะกรรมการชั่วคราวเปิดให้สมาชิก FAO เป็นสมาชิก ICPM ได้โดยทั่วไป แต่เมื่ออนุสัญญาฉบับ 2540 มีผลบังคับใช้แล้ว (30 วันหลังจาก 2 ใน 3 ของสมาชิกให้การรับรอง) จะเปิดให้เฉพาะประเทศที่ให้การรับรองเท่านั้น

นอกจากนั้น IPPC ยังกำหนดให้ประเทศภาคีจัดตั้งองค์กรภายในประเทศเป็น National Plant Protection Organization: NPPO และกำหนดให้มีการจัดตั้ง Regional Plant Protection Organization: RPPO ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกด้วย

การดำเนินงานภายใต้กรอบ IPPC

Interim Commission on Phytosanitary Measures: ICPM มีหน้าที่ดำเนินงานให้เป็นไปตาม ข้อตกลงที่กำหนดไว้ใน IPPC ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1. การจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช ปัจจุบันได้จัดทำไปแล้วทั้งสิ้น 17 มาตรฐาน กิจกรรมด้านนี้ เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 และสามารถจัดทำได้ปีละประมาณ 2 มาตรฐาน ขณะนี้มีการยก ร่างมาตรฐานอีก 2 ฉบับที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ผู้ที่สามารถเสนอประเด็นที่จะจัดให้มีการทำมาตรฐาน ขึ้น ได้แก่ 1) ฝ่ายเลขานุการ 2) ประเทศสมาชิกโดย NPPO และ 3) องค์กรในระดับภูมิภาค RPPO ทั้งนี้ WTO สามารถเสนอประเด็นที่จะจัดทำมาตรฐานได้โดยผ่านทางคณะเลขานุการของ IPPC ขณะนี้ยังมี ประเด็นต่าง ๆ ที่สมาชิกได้เสนอเพื่อจัดทำเป็นมาตรฐานอยู่อีก 143 ประเด็น

2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศสมาชิก ประเทศสมาชิกมี ข้อมูลผูกพันที่จะต้องให้ข้อมูลด้านสุขอนามัยพืชแก่ประเทศอื่นที่แสดงความต้องการที่จะได้ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการค้าระหว่างประเทศสมาชิกและประเทศอื่น โดย แลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยตรงหรือผ่าน International Phytosanitary Portal ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศข้อมูล ข่าวสารที่ได้จัดทำขึ้นบน Website WWW.ippc.int เพื่อเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านสุขอนามัยพืชขึ้น

3. การยุติข้อขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิกเมื่อมีปัญหาด้านสุขอนามัยพืช อนุสัญญาฯ ฉบับนี้กำหนดให้มีกลไกสำหรับแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิกในด้านสุขอนามัยพืช แต่ข้อยุติดังกล่าวไม่มีผลบังคับในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ มาตรการนี้เป็นเพียงกลไกเสริมการยุติข้อพิพาทระหว่าง ประเทศในด้านสุขอนามัยพืชที่ดำเนินการที่ WTO การยุติข้อขัดแย้งภายใต้กรอบของ IPPC นี้เป็นทางเลือก โดยเฉพาะสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเหมือนการดำเนินการใน WTO

4. การพัฒนาขีดความสามารถของประเทศสมาชิกเมื่อมีปัญหาด้านสุขอนามัยพืช ICPM ได้มีโครงการเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประเทศสมาชิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาให้ สามารถดำเนินงานด้านสุขอนามัยพืชได้อย่างพอเพียงต่อการที่จะสามารถมีส่วนร่วมในด้านการค้าสินค้า เกษตรระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลไกแรกที่ได้มีขึ้นคือ Phytosanitary Capacity Evaluation

(PCE) มีวัตถุประสงค์ในการประเมินว่าประเทศสมาชิกยังขาดการพัฒนาที่พอเพียงเกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยพืชในด้านใดบ้าง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มขีดความสามารถในด้านนั้น ๆ ให้สูงขึ้นต่อไป

5. ดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะเลขานุการ เนื่องจากอนุสัญญาฉบับนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ แต่มีคณะเลขานุการที่ค่อนข้างเล็กเมื่อเทียบกับองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศสำหรับสินค้าอาหารและเกษตรอื่น ๆ เช่น Codex และ OIE ดังนั้นการดำรงประสิทธิภาพในการทำงานของคณะเลขานุการจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

6. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอนุสัญญาฉบับนี้กับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อนุสัญญาฉบับนี้นอกจากจะครอบคลุมด้านสุขอนามัยพืชที่เกี่ยวข้องทางการค้าแล้วยังครอบคลุมถึงสุขอนามัยของพืชพันธุ์ธรรมชาติอีกด้วย ดังนั้น การดำเนินงานในกรอบภายใต้ IPPC จึงต้องมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่สำคัญได้แก่ ความตกลงระหว่างประเทศด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ภายใต้ WTO และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยาภายใต้ UNEP

ประเทศไทยและอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการอารักขาพืช

ประเทศไทยได้ให้การรับรองอนุสัญญาฉบับนี้เป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2494 และได้ให้สัตยาบันในปี พ.ศ. 2521 แต่ประเทศไทยไม่ได้ลงนามรับรองอนุสัญญาฉบับแก้ไขในปี 2522 และยังไม่ได้ให้การรับรองอนุสัญญาฉบับแก้ไขปี 2540

ในปัจจุบัน สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช) ทำหน้าที่เป็น Focal Point และ National Plant Protection Organization ภายใต้กรอบของอนุสัญญานี้ประจำประเทศไทย

นอกจากนั้น ประเทศไทยยังเป็นสมาชิกของ Asia Pacific Plant Protection Commission (APPPC) ซึ่งเป็นองค์กรภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กรอบของอนุสัญญาฉบับนี้และเป็น RPPO ประจำภูมิภาคหนึ่ง APPPC มีสมาชิกทั้งสิ้น 24 ประเทศ สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ณ สำนักงาน FAO ประจำภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เนื่องจากอนุสัญญาฉบับนี้มีความสำคัญต่อการค้าสินค้าเกษตรของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นประเทศไทยควรมีบทบาทในการใช้อนุสัญญาฉบับนี้ให้เกิดประโยชน์ โดยการจัดหน่วยงานเพื่อศึกษาติดตามพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานภายใต้กรอบของอนุสัญญาฯ และเตรียมมาตรการรองรับให้สามารถนำมาปรับปรุงระบบการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรของประเทศให้ตอบสนองความต้องการของตลาดโลกได้อย่างยั่งยืน ประเทศไทยยังสามารถเสนอประเด็นผ่านทาง NPPO ซึ่งได้แก่ มกอช. เพื่อให้มีการจัดทำมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการผลิตและการค้า (นำเข้าและส่งออก) สินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยได้อีกด้วย

LIRT

แนวทางการทำงานในอนาคตของ IPPC

จากการประชุมคณะกรรมการชั่วคราวด้านสุขอนามัยพืช (ICPM) สมัยประชุมที่ 5 ระหว่างวันที่ 7-11 เม.ย. 2546 ณ สำนักงานใหญ่ FAO ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี คณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติรับรองแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญในอนาคต 3 ประการได้แก่

1) การสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการดำเนินงานวิจัยที่จะใช้เป็นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สนับสนุนในการจัดทำมาตรฐานต่าง ๆ โดยคณะกรรมการจะได้จัดตั้ง Informal Working Group on Research and Educational Liaison ทำหน้าที่พิจารณาประเด็นที่ควรมีการวิจัยสนับสนุน และทำหน้าที่เลือกสถาบันการศึกษาที่เหมาะสมเข้ามาทำงานวิจัยดังกล่าว

2) การจัดตั้ง Trust Fund เพื่อสนับสนุนสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมให้ประเทศสมาชิกสามารถพัฒนางานและองค์กรด้านสุขอนามัยพืชภายในประเทศ

3) การจัดตั้ง Informal Working Group เพื่อทำหน้าที่ให้เกิดความโปร่งใสแก่คณะเลขานุการในการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่ประเทศสมาชิก

รายชื่อมาตรฐานที่ได้จัดทำแล้ว

1. ISPM Pub. No.1 Principles of plant quarantine as related to international trade, 1993
2. ISPM Pub. No.2 Guidelines for pest risk analysis, 1995
3. ISPM Pub. No.3 Code of conduct for the import and release of exotic biological control agents, 1995
4. ISPM Pub. No.4 Requirements for the establishment of pest free areas, 1995
5. ISPM Pub. No.5 Glossary of phytosanitary terms, 1999 (revised annually)
6. ISPM Pub. No.6 Guidelines for surveillance, 1997
7. ISPM Pub. No.7 Export certification system, 1997
8. ISPM Pub. No.8 Determination of pest status in an area, 1998
9. ISPM Pub. No.9 Guidelines for pest Eradication programmes, 1998
10. ISPM Pub. No.10 Requirement for the establishment of pest free places of production and pest free production sites, 1999
11. ISPM Pub. No.11 Pest risk analysis for quarantine pests, 2001
12. ISPM Pub. No.12 Guidelines for phytosanitary certificates, 2001
13. ISPM Pub. No.13 Guidelines for the notification of non-compliance and emergency action, 2001
14. ISPM Pub. No.14 The use of integrated measures in a system approach for pest risk management, 2002

15. ISPM Pub. No.15 Guidelines for regulating wood packaging material in international trade, 2002 (suspended)
16. ISPM Pub. No.16 Regulated non-quarantine pests: concept and application, 2002
17. ISPM Pub. No.17 Pest reporting, 2002

ยกร่างมาตรฐานที่อยู่ระหว่างการพิจารณา

1. Guidelines for the use of Irradiation as a phytosanitary Measure
2. Guidelines on lists of regulated pests

สำนักงานโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties: OIE)

OIE คืออะไร?

OIE เป็นองค์การระหว่างประเทศ จัดตั้งเมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2467 สืบเนื่องจากปัญหาการเกิดโรคระบาดสัตว์ชนิดหนึ่งคือ โรค "รินเดอร์เปสต์" (Rinderpest) ในทวีปยุโรป เนื่องจากเรือที่ขนส่งโคจากอินเดียไปบราซิล แวะพักที่เมืองท่า Antwerp ประเทศเบลเยียม ก่อให้เกิดปัญหาโรคระบาดสัตว์กับการค้าระหว่างประเทศขึ้น มีประเทศสมาชิกเริ่มก่อตั้ง 28 ประเทศ ในปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น 162 ประเทศ โดยผู้แทน (delegate) ของประเทศสมาชิก จะเป็นตัวแทนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านสุขภาพสัตว์และสัตว์แพทย์บริการ (Chief Veterinary Officer หรือ CVO) ของรัฐบาลแต่ละประเทศ

บทบาทหน้าที่

1. สร้างความเชื่อมั่นและความโปร่งใสของข้อมูลภาวะโรคระบาดสัตว์ โดย OIE เป็นสื่อกลางในการรวบรวมข้อมูลการเกิดโรคสัตว์ในแต่ละประเทศ แล้วรายงานข้อมูลดังกล่าวให้ประเทศต่างๆ ทราบ เพื่อจะได้ดำเนินการป้องกันการแพร่กระจายของโรคอย่างเหมาะสม ทั้งโรคสัตว์ (animal disease) และโรคติดต่อระหว่างคนและสัตว์ (Zoonosis) หน้าที่ของการรายงานขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรค โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต www.oie.int และเอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ เช่น Disease Information (รายสัปดาห์) OIE Bulletin (รายสองเดือน) World Animal Health (รายปี)
2. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านสัตว์แพทย์และวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมโรคสัตว์ โดยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับประเทศสมาชิกในการปรับปรุงวิธีการควบคุมและกำจัดโรค ซึ่งมีการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ในเอกสารสิ่งพิมพ์ Scientific and Technical Review (ปีละ 3 ฉบับ)
3. ให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศสมาชิกในการควบคุมและกำจัดโรคสัตว์ รวมทั้งโรคติดต่อระหว่างคนและสัตว์ และยังให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศยากจน โดยส่งผู้เชี่ยวชาญไปควบคุม
4. สร้างความเชื่อมั่นในเรื่องสุขอนามัย/ความปลอดภัยของการค้าระหว่างประเทศสำหรับสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ ทั้งนี้ OIE ได้พัฒนาเอกสารข้อกำหนดต่างๆ ด้านสุขอนามัย เพื่อที่ประเทศสมาชิกสามารถนำไปใช้เพื่อปกป้องตนเองจากโรคต่าง ๆ ที่อาจจะมากับสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ International Animal Health Code, Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, International Aquatic Animal Health Code, Diagnostic Manual for Aquatic Animal Diseases ทั้งนี้ ข้อกำหนดและมาตรฐานต่าง ๆ ของ OIE ได้รับการยอมรับจาก WTO ใช้เป็นข้อกำหนดอ้างอิงด้านสุขอนามัยระหว่างประเทศ

มาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ ของ OIE นั้นมีคณะผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้าน (Specialist Commission) และคณะทำงาน (Working Group) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง

ร่วมหารือและจัดเตรียมข้อมูล และยังมีเครือข่ายด้านวิชาการ (Collaborating Center) และห้องปฏิบัติการอ้างอิง(Reference Laboratory) กว่า 152 แห่ง ทั้งนี้มาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ จะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการของ OIE (International Committee) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิกทั้งหมด ก่อนที่จะประกาศใช้

คณะผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้าน (Specialist Commission) ประกอบด้วย

- 1) International Animal Health Code Commission
- 2) Foot and Mouth Disease and Other Epizootics Commission
- 3) Standards Commission 4) Fish Diseases Commission

ทิศทางการทำงานในอนาคตของ OIE

ในการประชุมใหญ่สมัยประจำปี ครั้งที่ 70 ระหว่างวันที่ 26-31 พฤษภาคม 2545 ที่ผ่านมา ได้มีการหารือในกรอบแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมที่ OIE จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น คือ สวัสดิภาพสัตว์ (Animal Welfare) และความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety)

สำหรับเรื่องสวัสดิภาพสัตว์ ได้มีการหารือที่จะนำไปสู่การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขนส่งและการฆ่าสัตว์ (Transport and slaughter of animal) ส่วนประเด็นด้านความปลอดภัยของอาหาร ได้กำหนดที่จะให้ความสำคัญเฉพาะในส่วนของมาตรฐานที่เกี่ยวกับการขจัดอันตราย หรือ ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้บริโภค ก่อนกระบวนการฆ่าสัตว์ (prior to slaughter)

การมีส่วนร่วมของประเทศไทย กับ OIE

ประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 162 ประเทศสมาชิกของ OIE โดยกรมปศุสัตว์ซึ่งรับผิดชอบด้านสุขภาพสัตว์ของประเทศ ทำหน้าที่เป็นผู้แทน (delegate) ของประเทศไทย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับ OIE ในหลายกิจกรรมที่สำคัญ อาทิ

- การจัดตั้ง OIE Subcommission for Food-and-Mouth Disease in South East Asia (SEAFMD)
- การจัดตั้ง OIE Regional Coordinating Unit of OIE Subcommission For Food-and-Mouth Disease in South East Asia ขึ้นในประเทศไทย
- การจัดตั้งห้องปฏิบัติการอ้างอิงการตรวจวินิจฉัยโรคปากและเท้าเปื่อยแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (FMD Regional Reference Laboratory for South-east Asia)
- การดำเนินการโครงสร้างเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยในพื้นที่ประเทศมาเลเซียภาคใต้ของประเทศไทย และสหภาพพม่า (MTM Project)
- การจัดตั้งคณะทำงานระบบข้อมูลสุขภาพสัตว์และการผลิตสัตว์ในภูมิภาคอาเซียน (Animal Health and Production Information System for the ASEAN หรือ AHPISA)
- การดำเนินการขอรับรองสถานภาพปลอดโรค (Freedom from Disease) และสถานภาพปลอดการติดเชื้อ (Freedom From Infection) สำหรับโรครินเดอร์เปสต์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

Global Rinderpest Eradication Programme ซึ่งมีเป้าหมายที่จะกำจัดโรคริ้นเดอร์เปสต์ให้หมดสิ้นไปจากโลกภายในปี ค.ศ. 2010 ทั้งนี้ประเทศไทยได้รับการรับรองสถานภาพปลอดโรคริ้นเดอร์เปสต์ (Freedom From Disease) จาก OIE เมื่อเดือนพฤษภาคม 2545 ที่ผ่านมา และกำลังดำเนินการขอรับรองสถานภาพปลอด การติดเชื้อ (Freedom From Infection)

- การจัดทำโครงการเฝ้าระวังและการตรวจสอบระดับ Antibody ของโรค Peste des Petits Ruminants (PPR) ในแพะ-แกะ เพื่อขอรับรองสถานภาพปลอดโรค (Freedom From Disease) จาก OIE

- ร่วมกับ OIE ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่ประเทศสมาชิกของ OIE ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

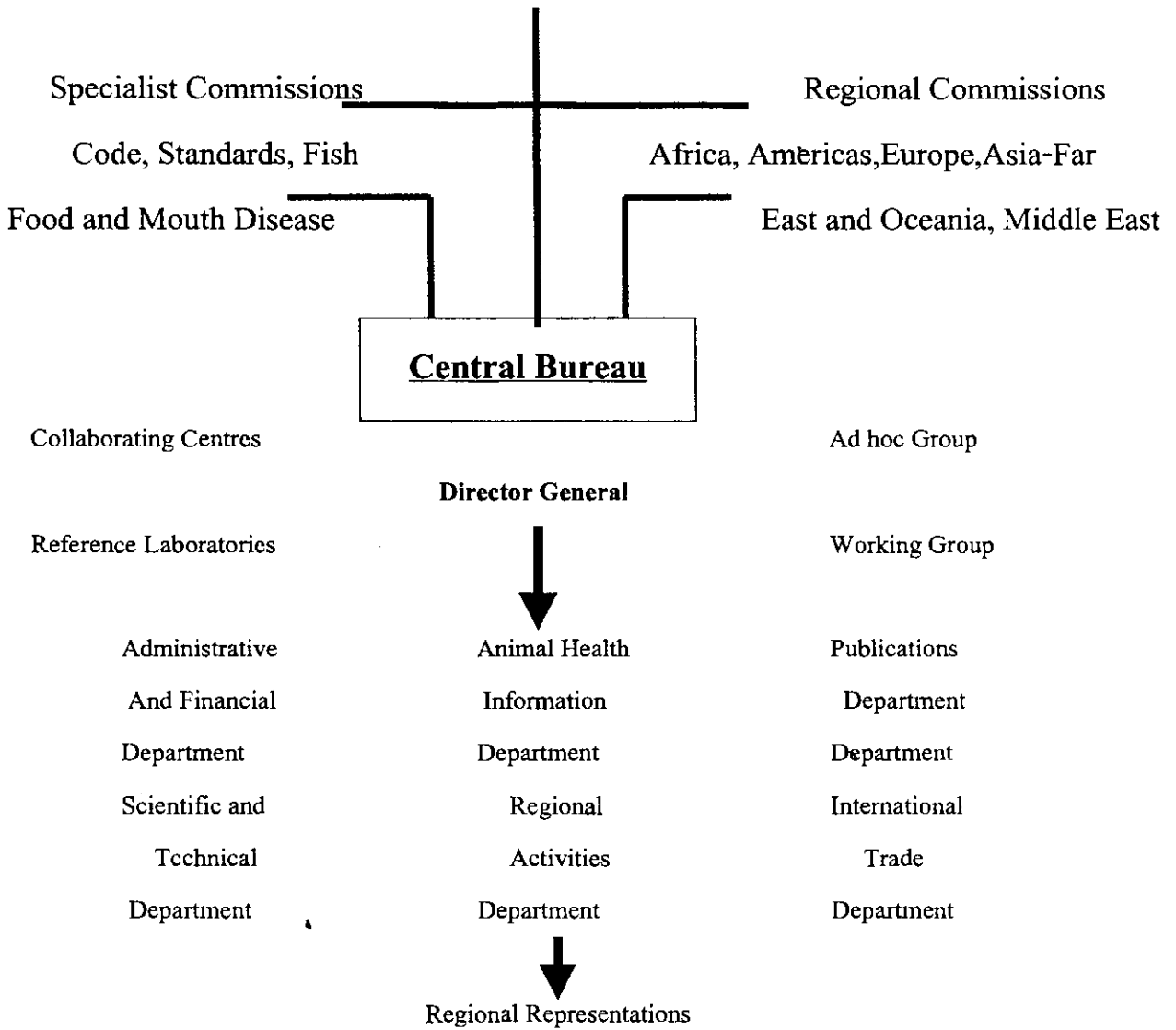
- ร่วมกับ OIE ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่ประเทศสมาชิกของ OIE ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- การรายงานภาวะโรคสัตว์ และโรคสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นในประเทศให้ OIE และประเทศสมาชิกทราบ

โครงสร้างของ OIE

International Committee

Administrative Commission

ที่ 3171/2546

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. 10300

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖

เรื่อง เสนอข้อคิดเห็นจากการหารือกับผู้บริหารองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) กราบเรียน าวพณา นายกรัฐมนตรี

ด้วยคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้เข้าเยี่ยมชมการะวะรองผู้ อำนวยการ (Mr.David Hacharik) และคณะเจ้าหน้าที่ระดับบริหารขององค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (FAO) ณ สำนักงานใหญ่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติกรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม ๒๕๔๖ เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเรื่องนโยบายและ การทำงานด้านต่างๆ ขององค์การฯ โดยเฉพาะเรื่องนโยบายการลดจำนวนประชากรผู้อดอยากและขาด สารอาหาร (Undernourished) นโยบายด้านพืชตัดต่อพันธุกรรมและการดำเนินงานของ Codex ด้านสุข อนามัยพืชและสัตว์ มาตรการความปลอดภัยด้านอาหาร การหารือดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

1. นโยบายด้านการลดจำนวนประชากรผู้อดอยากและขาดสารอาหาร(Undernourished)

Mr.Hacharik ได้กล่าวแนะนำแผนงานที่สำคัญโดยสรุปขององค์การฯ ว่าประกอบ ด้วยแผนงานด้านการลดจำนวนประชากรโลกที่อดอยาก แผนงานด้านการเกษตร การประมง และป่าไม้ และให้ข้อมูลว่างบประมาณขององค์การฯ ในช่วงสิบปีที่ผ่านมาลดลงถึงร้อยละ 15 ตามมูลค่าที่แท้จริง และจำนวนเจ้าหน้าที่ก็ลดลง แต่มีงานที่ต้องดำเนินการ ทั้งในด้านการพัฒนาทุกระดับและสนธิสัญญา ระหว่างประเทศต่างๆ หลายฉบับ งานด้านเทคโนโลยีการเกษตรและงานด้านสถิติ เพื่อที่จะสามารถให้ คำแนะนำและความช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศให้แก่รัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกทั่วโลก และได้อธิบายให้ทราบว่าองค์การฯ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยมีแผนงานระยะกลางและ ระยะสั้นรองรับ ทำให้การทำงานมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้แจ้งว่าประเทศไทยให้ การสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อลดจำนวนผู้อดอยากและเคยให้ความสนับสนุนด้านการเงินแก่ FAO และได้สอบถามเกี่ยวกับโครงการ Special Programme for Food Security, SPFS ว่ามีการดำเนินการ อย่างไร และมีการดำเนินการในกี่ประเทศ

Mr.Hacharik ให้การอธิบายว่าองค์การฯ ไม่มีแผนให้การช่วยเหลือด้านอาหารโดย ตรง แต่จะให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และ Director General, Dr.Jacques Diouf เป็นผู้คิดโครงการ SPFS ขึ้นเพื่อให้การช่วยเหลือดังกล่าวแก่ประเทศสมาชิก ขณะนี้มีประมาณ 70 ประเทศที่ร่วมโครงการ นี้ ซึ่งประกอบด้วยการทำงานด้านการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะในด้านน้ำที่ใช้ในการเกษตร

สำหรับเกษตรกรรายย่อย และโครงการนี้มีผู้ตรวจสอบจากภายนอกทำหน้าที่ประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

2. นโยบายด้านพืชตัดต่อพันธุกรรม (GMOs)

Mr.Hacharik ได้ชี้แจงนโยบายขององค์การฯ ทางด้านพืชตัดต่อพันธุกรรมว่า GMOs มีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตทั้งในกลุ่มพืชอาหารและพืชเส้นใย และให้ข้อคิดเห็นว่า GMOs เป็นความก้าวหน้าทางด้านการปรับปรุงพันธุ์พืช ซึ่งอาจนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตหรือแม้แต่การเพิ่มคุณค่าทางอาหารก็เป็นได้ ในปัจจุบันก็มีการผลิตเชิงการค้าและมีการบริโภค โดยยังไม่มีรายงานด้านผลเสีย พืชที่สำคัญได้แก่ ข้าวโพดและถั่วเหลือง แต่ FAO เห็นว่าจะต้องมีการทดสอบเรื่องความปลอดภัยและผลกระทบที่อาจมีต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งแจ้งว่า FAO ยังคงสนับสนุนการดำเนินงานในขอบเขตของการใช้เทคโนโลยีในการปรับปรุงพันธุ์พืช อย่างไรก็ตาม Mr.Hacharik กล่าวว่าการเพิ่มผลผลิตสามารถทำได้ด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การปรับปรุงดิน ระบบการจัดการ วิถีเกษตรกรรม วิธีการเก็บเกี่ยว และอื่นๆ

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้แจ้งท่าทีของประเทศไทยว่า ในขณะนี้ประเทศไทยให้การสนับสนุนด้านการวิจัย แต่ยังไม่อนุญาตให้มีการทดสอบในระดับไร่นาและปลูกในเชิงพาณิชย์ ดังนั้นวัตถุดิบที่เป็นผลผลิตที่ผลิตในประเทศไทยจึงเป็น Non-GMOs และเสนอว่า FAO ควรสนับสนุนการดำเนินการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากยังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่

3. นโยบายด้านความปลอดภัยของอาหาร

Mr.Hatwig De Haen, Assistant Director General ได้ให้ความเห็นด้าน GMOs ว่า ประเด็นที่ฝ่ายต่างๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกากับสหภาพยุโรป ก็ยังมีความเห็นขัดแย้งกันเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการสอบย้อนที่มา (Traceability) และการติดฉลาก (Labelling) อาหารที่มีส่วนประกอบ GMOs ส่วนในเรื่องความปลอดภัย Mr.De Haen ให้ความเห็นว่าจะต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป และให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา Undernourished ว่า FAO ได้ใช้ประเทศไทยเป็นตัวอย่างของความสำเร็จในการแก้ปัญหาการขาดแคลนอาหาร

ในส่วนที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยของอาหาร Mr.De Haen ได้กล่าวว่าจะงานด้าน Capacity Building สำหรับประเทศกำลังพัฒนาเป็นงานที่มีความสำคัญ และชี้แจงว่า Codex ทำหน้าที่เป็นเวทีที่เป็นกลางที่ประเทศสมาชิกใช้ในการเจรจาเพื่อเรื่องตกลงมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ

Mr.Alan Randell, Codex Secretary ได้ให้ความสนใจกับประเด็นที่ประเทศไทยได้เสนอให้ FAO ดำเนินการจัดการประชุมหรือเกี่ยวกับสารตกค้างในอาหารที่ไม่มีการกำหนดค่า Acceptable Daily Intake (ADI) และค่า Maximum Residue Level (MRL) และพร้อมกันนี้ FAO ต้องการที่จะได้ข้อมูลจากประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดการเรื่องการตกค้างของสารคลอแรมฟินิคอล (Chloramphenicol) ในสิ่งแวดล้อม เช่น ในแหล่งน้ำ หลังจากที่ได้มีการหยุดใช้สารชนิดนี้ในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปใช้ในการประเมินความเสี่ยงของสารชนิดนี้ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาในผลิตภัณฑ์

กุ้งและไก่ส่งออกของไทย FAO มีความพอใจในการแก้ไขปัญหารวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดย FAO ได้ขอให้ประเทศไทยได้จัดส่งข้อมูลแนวทางและวิธีปฏิบัติในด้านการใช้สารต้องห้ามต่างๆ ในการเลี้ยงกุ้งและไก่ รวมทั้งกระบวนการตรวจสอบและการรับรองก่อนจะมีการส่งออกจนเป็นที่ยอมรับของสหภาพยุโรป เพื่อนำไปพิจารณาในการประชุมของคณะกรรมการ Joint Expert Consultation on Food Additive (JECFA) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 โดยกำหนดการรับข้อมูลประกอบการพิจารณาภายในเดือนสิงหาคม 2546

4. การจัด Global Forum of Food Safety Regulators

Mr.De Haen ได้กล่าวขอบคุณประเทศไทยที่รับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Global Forum of Food Safety Regulators ครั้งที่ 2 ในปี 2547 พร้อมทั้งชมเชยที่ประเทศไทยได้ประกาศปีดังกล่าวเป็นปี Food Safety ซึ่งนับเป็นประเทศแรกของโลก

คณะกรรมการอาหารฯ ได้ขอบคุณคณะเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอัครราชทูตที่ปรึกษาฝ่ายการเกษตรประจำกรุงโรม และ FAO ที่ได้ร่วมกันพิจารณาและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม Global Forum of Food Safety Regulators ซึ่งการประชุมนี้จะสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลไทยที่ได้ประกาศให้ปี 2547 เป็นปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety)

ข้อคิดเห็น

1. จากการพบปะหารือกับคณะผู้บริหารระดับสูงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติในครั้งนี้ ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าองค์กรนี้ เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการเกษตรและอาหารของโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยโดยตรง โดยเฉพาะนโยบายด้านการลดความอดอยาก และนโยบายด้านความปลอดภัยของอาหารซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่สำคัญของไทย ดังนั้นประเทศไทยควรให้การสนับสนุนองค์การแห่งนี้ และในขณะเดียวกันก็ควรที่จะใช้องค์การนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยสูงสุด โดยสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1.1 ปรับสถานะภาพของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงโรม ให้เป็นคณะผู้แทนถาวรไทย และเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ไทยให้เพียงพอต่อการทำงานเชิงรุกในองค์กรแห่งนี้ เพื่อประสิทธิภาพและความสะดวกคล่องตัวในการปฏิบัติงานของคณะเจ้าหน้าที่

1.2 วางยุทธศาสตร์ในการทำงานของคณะผู้แทนถาวร ให้สามารถผลักดันนโยบายระหว่างประเทศด้านการเกษตรและอาหารให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยให้มากที่สุด

1.3 ผลักดันให้มีชาวไทยเข้าทำงานประจำในองค์กรแห่งนี้เป็นจำนวนเพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีชาวไทยเพียงหนึ่งท่านที่ปฏิบัติงานประจำในองค์กรนี้

2. ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ให้ความร่วมมือในการจัดหาและส่งข้อมูลให้แก่ FAO เพื่อนำเสนอแนวนโยบายและการปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพของประเทศไทยต่อที่ประชุมตามที่ปรากฏในข้อ 3

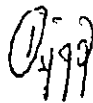
3. ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) เตรียมความพร้อมในการจัดการประชุม The Second Global Forum of Food Safety Regulators ต่อไปโดยด่วน

และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่ควรมีการเตรียมการเพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ และเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยสืบต่อไป

อนึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีโอกาสเข้ารับฟังการชี้แจงเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเกษตรใหม่ (New Common Agricultural Policy) จาก Mr. Jerzy Glucksman, Director General Agriculture ของสหภาพยุโรปที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม รวมทั้งการรับสมาชิกเพิ่มอีก 10 ประเทศในปี 2547 ซึ่งจะทำให้สหภาพยุโรปมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 25 ประเทศ ครอบคลุมเกือบทุกประเทศในทวีปยุโรป ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า นโยบายการปฏิรูปการเกษตรใหม่ของสหภาพยุโรปนี้ จะมีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบแก่ประเทศไทย รัฐบาลจึงควรให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องพิจารณาศึกษาผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว และกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยที่จะเผชิญกับผลกระทบในทุกๆ ด้านจากการปฏิรูปดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์กับประเทศไทยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบผลการหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับผู้บริหารขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ และโปรดพิจารณาข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ ดาไลตม)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา

สำนักกรรมการ 1

โทร. 0 2244 1570, 0 2244 1572

โทรสาร 0 2244 1571

ที่ ๑๓๖๑ / ๒๕๕๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ผลการพิจารณาตรวจสอบการบริหารงานของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

เรียน ประธานคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือเรื่องร้องเรียนของนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด
 ๒. สำเนาหนังสือเรื่องร้องเรียนของนายกฤตเมธ เอ่งฉ้วน ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด
 ๓. สำเนาหนังสือเรื่องร้องเรียนของนายกฤตเมธ เอ่งฉ้วน ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ชุด
 ๔. สรุปผลการพิจารณาตรวจสอบของคณะกรรมการพิจารณาการตรวจสอบการบริหารงานการใช้งบประมาณ และการจัดจ้าง บุคลากรของคณะกรรมการบริหารกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายกฤตเมธ เอ่งฉ้วน ได้ร้องเรียนต่อวุฒิสภา และคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ขอให้ตรวจสอบการบริหารงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และตรวจสอบการบริหารงาน การใช้งบประมาณ การจัดจ้างบุคลากรของคณะกรรมการบริหาร และรักษาการเลขาธิการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในทางมิชอบ ส่อไปทางคอร์รัปชันงบประมาณแผ่นดิน รวมทั้งขอให้ระงับการจัดจ้างในตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๓

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียน และทำการศึกษาตรวจสอบในการบริหารงานจัดการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในการคลี่คลายปัญหาตามข้อร้องเรียน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน ซึ่งบัดนี้การพิจารณาสามารถสรุปผล และข้อเสนอแนะทางแก้ไขได้ ใน ๔ ประเด็น ปรากฏในสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ดังนี้

LIRT

ให้คณะทำงานดำเนินการลงนามเข้าที่รับพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 3 เดือนและให้รายงานผลการดำเนินการเป็นระยะ

ทั้งนี้สั่งแต่งตั้งเป็นอันไป

สั่ง ณ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545

(นายสน รุปลุง)

ประธานกรรมการบริหารกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ และคณะทำงาน

